

Suar 15 tinta

● Centre de Formació d'Adults
Baix Montseny

Sumari

Alfabet del món _____	02
<i>Iniciació al català oral</i>	
Tsunami _____	04
<i>Accés a cicles formatius de grau mitjà</i>	
La Manxa de Don Quixot _____	05
<i>Formació instrumental II</i>	
Don Quixot a Barcelona _____	08
<i>Formació instrumental A i B</i>	
Calendari solidari 2005 _____	10
<i>Accés a la universitat</i>	
Travelling _____	14
<i>Anglès</i>	
Un mundo de contrastes _____	20
<i>Iniciació al castellà oral</i>	
Suquet electrònic _____	22
<i>Disseny gràfic</i>	
Aniversaris _____	24
<i>Dibuix i pintura</i>	
Gente que estudia español _____	28
<i>Castellà elemental</i>	
Col·laboracions _____	31
Qüestionari d'inici de curs _____	36
<i>Graduat en educació secundària</i>	
Saló de lectura _____	38
<i>Accés a la universitat (literatura)</i>	
Calendaris _____	40
<i>Formació instrumental I</i>	
La cuina de Don Quijote _____	42
<i>Formació instrumental III</i>	
Informació del centre _____	45

Presentació

La revista *Suar Tinta* és una de les activitats del Centre de Formació d'Adults que mostra a bastament la participació col·lectiva a nivell del centre, és una activitat que involucra tots els alumnes i professors de l'escola i que fomenta el gust per la lectura i per l'escriptura.

Aquest és el número 15, que coincideix amb el quart centenari de la publicació d'*El Quixot*, una obra fortament vinculada a Catalunya —els capítols 61 a 65 transcorren a Barcelona, on el Quixot descobreix el mar— i l'Any Internacional del Llibre. És per aquesta efemèride que alguns dels articles hi estan relacionats.

A la revista hi participen bàsicament els grups classe; cal destacar, tanmateix, que cada vegada hi ha més col·laboracions a nivell individual, fet que agraïm a totes les persones que fan d'aquest mitjà el canal per transmetre'ns els seus coneixements o les seves opinions.

Com a alcalde, felicito l'equip humà del Centre de Formació d'Adults i, especialment, els alumnes, que ens constaten que l'accés a la cultura i l'aprenentatge no té fronteres d'edat ni de nivell acadèmic.

Joan Castaño i Augé
Alcalde

Staff

***Suar Tinta* núm. 15 Abril 2005**

Revista del Centre de Formació d'Adults Baix Montseny
Ajuntament de Sant Celoni
Torras i Bages, 12, 1r – 08470 Sant Celoni (Vallès Oriental)
Tel. 93 864 12 25 – Fax 93 867 20 62

cfadults@santceloni.org
www.santceloni.org

La revista s'ha elaborat a partir dels textos i col·laboracions dels alumnes del Centre, als quals agraïm la seva participació.

Aquesta és una revista plural, on tots els autors poden expressar lliurement les seves opinions. Per tant, les valoracions i judicis dels diferents articles pertanyen als seus autors, i no han de ser necessàriament compartits per l'equip de redacció ni pel Centre.

Portada: Inma Cardona Olivé
Edita: Ajuntament de Sant Celoni
Impressió: Gràfiques Arco

Alfabet del món

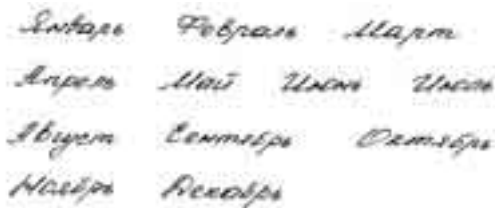
Iniciació al català oral

Aprofitant que en aquest grup hi ha alumnes que per escriure la seva llengua utilitzen alfabetos diferents del nostre, hem volgut explicar-vos l'origen d'aquestes

diferents formes d'escriptura i mostrar-vos-en alguns exemples.

Alfabet ciríl·lic

Mesos de l'any en rus

ESCRITURA CIRÍL·LICA

El nom prové de Sant Ciril, un religiós grec nascut a Tessalònica que, juntament amb el seu germà Sant Metodi, va evangelitzar els eslaus orientals.

Té el seu origen en l'escriptura grega del segle IX i estava format originàriament per quaranta-tres caràcters que procedien de lletres gregues i hebrees. Per reproduir sons eslaus que no existien al grec, es van crear alguns caràcters nous.

Les variants més importants de l'alfabet ciríl·lic són les escriptures que corresponen a l'ucraïnès, amb trenta-tres caràcters; al rus, amb trenta-dos, i al serbi i el búlgar, amb trenta. Ha estat adaptat per escriure més de cinquanta llengües diferents, principalment a Rússia, l'Àsia central i l'Europa de l'est, tals com kazak, macedoni, moldau, mongol, eslovè, tadjik, tatar, turkmè, uzbek... Actualment l'utilitzen més de dos-cents milions de persones.

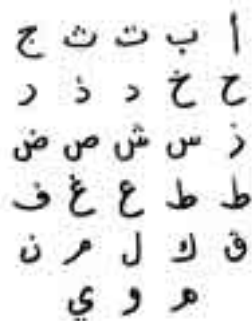
ESCRITURA ÀRAB

L'escriptura àrab s'utilitza des del segle IV. Prové de l'escriptura aramea utilitzada pel poble dels nabateus, tot i que s'hi van afegir una sèrie de diacrítics (punts i ratlles) per representar sons de la llengua àrab inexistents en l'arameu.

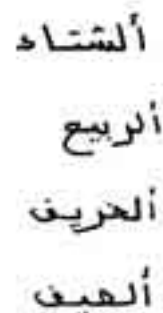
Les llengües semítiques, com l'antic fenici, l'àrab o l'hebreu, s'escriuen sense vocals. En la nostra llengua això seria impossible, ja que crearia moltes ambigüitats. En les llengües semítiques les vocals no formen part de l'arrel de la paraula, sinó que només aporten informació secundària que es pot deduir del context.

Hi ha dos tipus d'escriptura àrabiga: la clàssica i l'estàndard. La clàssica és l'escriptura de la llengua literària clàssica i de l'Alcorà. Té un vocabulari arcaic. L'estàndard moderna és l'escriptura actual utilitzada pels parlants d'àrab en la majoria de material escrit, també en la televisió, en conferències...

Cada país àrab té la seva pròpia varietat oral d'àrab col·loquial. Aquestes varietats col·loquials apareixen de forma escrita en poesia, còmics, teatre i cartes personals. S'escriu de dreta a esquerra, excepte les xifres.

Alfabet àrab

Estacions de l'any en àrab

ESCRITURA JAPONESA

Durant el segle III dC, la Xina de la dinastia Khan va exercir una forta influència cultural sobre el Japó. Els japonesos, que no disposaven d'un idioma escrit, van adoptar els caràcters xinesos, anomenats kanji. Aquest procés va ser possible gràcies al fet que els xinesos no tenen escriptura alfabètica, sinó iconogràfica. És a dir, es representen les idees o les coses mitjançant símbols gràfics o dibuixos que no es veuen alterats per les diferents pronunciacions en idiomes diversos.

A partir del segle VIII dC (en l'època de la dinastia Heiam), es van desenvolupar al Japó dos sil·labaris propis que simplificaven els ideogrames xinesos: el hiragana i el katakana.

La paraula hiragana vol dir 'escriptura sil·làbica comuna'. Era utilitzada en documents d'ús privat.

La paraula katakana vol dir 'escriptura sil·làbica parcial', ja que els seus caràcters representen parts d'un kanji. Era usat pels monjos budistes per indicar la pronúncia correcta en japonès dels textos xinesos antics.

L'escriptura actual, codificada pel govern el 1946, és una barreja de grafies kanji, hiragana i katakana.

A més d'aquestes escriptures pròpies, existeix una adaptació de l'alfabet llatí amb caràcters també llatins anomenat rōmaji. Es fa servir per a nombres, abreviacions, material adreçat a alumnes estrangers que volen aprendre japonès i en teclats informàtics.

Sil·labari hiragana

Dies de la setmana en kanji

Tsunami

Accés a cicles formatius de grau mitjà

El 26 de desembre, quan gaudíem de les nostres festes de Nadal, ens va arribar des d'Àsia una notícia que ens causà un gran impacte.

Un tsunami havia destrossat les costes d'Àsia i Àfrica. Es creu que han mort més de 150.000 persones i també hi ha molts desapareguts. Però el perill no acaba amb el tsunami: en un futur pròxim es preveu l'aparició de malalties, d'epidèmies i d'infeccions, així com també problemes econòmics greus, en àrees molt castigades històricament.

Els alumnes que preparen la prova d'accés als cicles formatius de grau mitjà us volem explicar què és un Tsunami, què ho provoca, etc.

Què és un tsunami?

És una ona o una sèrie d'ones gegants que arriben a la costa amb molta força i destrueixen el que troben al seu pas.

Quines són les causes que provoquen un tsunami?

Els terratrèmols, volcans, meteorits, esllavissades a la costa o subterrànies i, fins i tot, explosions poden generar un tsunami.

La causa més habitual és un terratrèmol que es produeix al fons marí. Però no tots els terratrèmols provoquen tsunamis, només aquells de magnitud considerable que són capaços de deformar el fons marí.

El tsunami es produeix entre deu i vint minuts després del terratrèmol.

On hi ha més probabilitat que es produeixi un tsunami?

A les costes del Pacífic és més probable que s'hi produeixi un tsunami perquè és on hi ha terratrèmols més forts, a indrets com, per exemple, Xile, Perú o el Japó. Encara que també se n'han produït a l'Atlàntic, l'Índic i a la Mediterrània.

Què cal fer davant un tsunami?

Hi ha una sèrie de recomanacions a tenir presents en cas que es produeixi un fenomen d'aquest tipus:

- Si vius a la costa i sents un terratrèmol fort, és possible que vint minuts després es produeixi un tsunami.
- Si t'avisen que s'ha produït un tsunami, busca un lloc amb alçada (30 m sobre el nivell del mar).

- La meitat dels tsunamis es presenten primer deixant seques grans extensions de fons marí. Si passa això, comença a córrer fins arribar a una zona elevada.

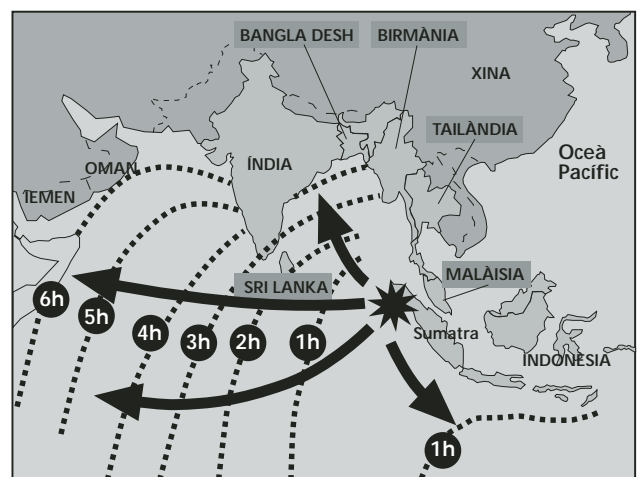
- Si ets en un vaixell, has d'anar mar endins.

El passat 26 de desembre de 2004 va haver-hi un terratrèmol a prop de l'illa de Sumatra (Indonèsia). El terratrèmol va originar un tsunami amb onades de més de deu metres que es van endinsar a les costes d'onze països d'Àsia i Àfrica. Els països més afectats van ser Indonèsia, Sri Lanka, Índia i Tailàndia.

Es creu que van morir més de 150.000 persones, encara que l'Organització Mundial de la Salut afirma que s'arribà als 300.000 morts perquè hi ha molts desapareguts. A més, hi ha 500.000 ferits i una gran quantitat de població desplaçada.

Alemanya, Suècia, Regne Unit, França, Itàlia i Noruega han perdut més de 6.000 ciutadans que passaven les seves vacances de Nadal a les zones afectades.

Els danys materials de la catàstrofe superen els dotze mil milions d'euros. La majoria de les construccions costaneres no van suportar l'arribada de l'onada perquè els seus fonaments no les mantenien aferrades a terra.

La Manxa de Don Quixot

Formació instrumental II

«En un lugar de la Mancha, de cuyo nombre no quiero acordarme...» Així comença l'obra que ens descriu les aventures de l'hidalgo Don Quixot de la Manxa, de la qual celebrem el IV centenari de la publicació. Per tal que no us passi el mateix que a Don Quixot, les alumnes de Formació instrumental II us proposem una ruta amb els pobles i les ciutats més característics de Castella - La Manxa.

I

Comenzamos nuestra ruta en Consuegra, importante población de la Mancha toledana de origen romano. Está dominada por el Monte Caldehico, en el que se alza una típica cestería manchega, con los molinos de viento y el castillo, y desde donde se puede contemplar un bello panorama de la Mancha.

2

Muy cercana se encuentra Madridojos. Son muchos los monumentos de interés que podemos admirar en esta población, así como sus casas solariegas, su una plaza de toros y los silos, que en casas-nueva típicas de la zona.

3

Seguidamente nos acercamos hasta Camuñas, donde merece la pena venir durante las fiestas del Corpus Christi. La ruta continúa hasta Villafranca de los Caballeros, población que mantiene un conjunto urbano de grandes casonas manchegas. Pero la importancia de Villafranca radica en el conjunto de lagunas que se encuentran en su término.

4

Nuestra próxima visita la realizaremos al cercano pueblo de Herencia que es famoso por sus quesos y por su fiesta mayor de Carnaval, declarada de interés turístico regional.

5

A continuación nos dirigimos a Puertolapcea, población del más puro estilo manchego y un lugar de pintoresca belleza en el que sus calles y sus casernas adornadas con rejas constituyen su principal atractivo.

6 Seguidamente visitamos Villarta de San Juan, donde podemos ver un interesante puente romano. A pocos kilómetros podemos acercarnos hasta Arenas de San Juan, situado en un alto cerro próximo al río Tago. Su iglesia parroquial de Nuestra Señora de los Angustias es uno de los edificios más bellos y originales del arte románico-mudéjar de finales del siglo XII. Muy cerca se encuentra el Parque Nacional de las Tablas de Daimiel.

Ahora nos dirigiremos a Arzagasilla de Alba: típico pueblo manchego. Aquí, en la cueva del Medrano, parece ser que Cervantes estando preso, dio comienzo a El Quijote.

A pocos kilómetros encontramos el Parque Natural de las Lagunas de Ruidera, una de las zonas lacustres más importantes de la península ibérica. Este conjunto de lagunas y su entorno disponen de una vegetación típica de la meseta entre las que dominan los enanares, álamos, alamos y un denso matorral. Entre la riqueza faunística son de especial interés las aves acuáticas y gran cantidad de rapaces. Entre dos de estas lagunas se encuentra Ruidera donde se encuentra la famosa "Cueva de Chontesmos", inmortalizada en El Quijote.

9 Al abandonar las lagunas nos dirigiremos hacia Tomelloso, situado en la llanura manchega. Toda su actividad gira en torno a la producción vitivinícola. Característicos de la zona son los llamados bombos manchegos que son una especie de chozas abovedadas hechas de piedra sin argamasa.

A varios kilómetros se encuentra Alcaraz de San Juan, importante núcleo de comunicaciones y centro neurálgico de la comarca del Campo de San Juan. El espacio urbano se organiza en torno a la Plaza de Santa María y el Convento del Gran Duor. Son notables sus edificios religiosos. Como gran parte de los pueblos manchegos conserva importantes casas solariegas y algunos molinos.

10 Muy próxima se encuentra la pintoresca villa de Campo de Criptana, imagen típica de estas tierras, presidido su paisaje por los famosos molinos que confundiría con Quijote con gigantes. Su mayor atractivo son sus molinos, situados en la Sierra de la Pas. En la actualidad se conservan 10 de los 32 que tuvo en otras épocas. Tres de ellos han sido monumentales por su antigüedad. Al pie de la Sierra de la Pas existe una zona que pretende conservar un sinnúmero de casas populares manchegas, algunas de ellas vitivinícolas, cultivos y estrechas calles con algunas escalinatas.

II

I2

Nuestra siguiente visita será Pedro Muñoz, importante villa manchega immortalizada en la obra cervantina y donde destacan algunas mansiones solariegas de arquitectura típicamente manchega. En las afueras del pueblo existe un conjunto de pequeñas lagunas de gran belleza y valor ecológico.

I3

Y llegamos a la importante villa manchega de Jódar del Cuzco, con un notable grupo de siete molinos de viento. Estos, junto con los de poblaciones como Campo de Criptana y Consuegra, dan la típica imagen de la Mancha de Don Quijote.

I4

Continuaremos para dirigimos a Belmonte, municipio de la Mancha Consuega. Es un conjunto monumental de gran interés que conserva importantes edificios civiles y religiosos, además de un muy bien conservado castillo. Uno de los elementos más importantes del complejo monumental de Belmonte es su recinto amurallado de los siglos XV y XVI que con la muralla y las puertas pone en comunicación el casco urbano con el castillo.

I5

Un poco más adelante nos encontramos el cruce que nos conduce hacia Osa de la Vega, donde podremos visitar la parroquia de la Asunción que conserva magníficos retablos de los siglos XVI y XVII. Continuamos hacia Quintanar de la Orden, municipio toledano de antigua fundación. Cabe destacar su iglesia parroquial del siglo XV.

I6

Y la última visita de nuestra ruta es el Toboso, típico pueblo manchego y patria literaria de don Quijote. Tiene su casa natal, alberga este su calle y posee numerosos monumentos de cultura popular, además de muchos sitios interesantes de visitar. La casa de don Quijote es una casa de labranza típicamente manchega del siglo XVI muy bien restaurada y que actualmente es un museo. En el patio encontraremos una de las mejores praderas de acacia sembradas en la provincia de Toledo.

Don Quixot a Barcelona

Formació instrumental A i B

Cervantes no precisa ni el lloc ni la data de naixement de Don Quixot, però sabem molt bé on i quan va morir: a Barcelona, l'estiu de 1614. Els capítols barcelonesos de l'obra formen un petit *Quixot*, del qual us oferim aquí uns extractes del primer de tot, gràcies a una colla d'escriptors, alumnes dels cursos de formació instrumental a i b del vespre. Reproduir aquest capítol barcelonès d'*El Quixot* és la nostra manera d'honar la memòria de l'autor i de fer-vos venir ganes de llegir el llibre.

Seguida parte del ingenioso caballero
don Quijote de la Mancha

CAPÍTULO 61

De lo que le sucedió a don Quijote en la
entrada de Barcelona con otras cosas
que tienen más de lo verdadero
que de lo discreto

(...)

En fin por caminos desusados, partieron
Roque, don Quijote y Sancho con otros sus
escuderos a Barcelona. Llegaron a su
playa la víspera de San Juan en la
noche y abrazando Roque a don Quijote y a
Sancho (...) les dejó con mil ofrecimientos
que de la una a la otra parte se hicieron.

Volvióse Roque, quedose don Quijote
esperando el día (...) y no tardó mucho
cuando comenzó a descubrirse por los
balcones del oriente la faz de la blanca
aurora alegrando las yerbas y los flores.
(...) Dio lugar la aurora al sol, que en
vista mayor que el de una adela, por
el más bajo horizonte poco a poco se iba
levantando.

Tendieron don Quijote y Sancho la vista por todas
partes: vieron el mar. Hasta entonces dello no visto
parecía espaciosísimo y largo, (...) vieron las galeras
que estaban en la playa (...) dentro sonaban clarines,
trompetas y chirimías, que cerca y lejos llenaban el aire
de suaves y belicosas acentos.

Comenzaron a
moverse y a hacer un modo de escaramuza por las
sosegadas aguas, correspondiéndoles casi al mismo modo
infinitos caballeros que de la ciudad sobre hermosos
caballos y con vistosas libreas salían (...) El mar alegre,
la tierra jocunda, el aire claro, solo tal vez turbio del humo
de la artillería, parece que iba infundiendo y engendrando
gusto súbito en todas las gentes (...)

En esto llegaron corriendo, con gritos, rítilos y algazara,
las de las Mibreas donde don Quijote suspenso y atónito
estaba, y uno dellas, que era el avisado de Roque, dijo en
otra voz a don Quijote:

-Bien sea venido a nuestra ciudad el espejo, el jard, la estrella y el norte de toda la
caballería andante, donde más largamente se contiene; bien
sea venido, digo, el valeroso don Quijote de la Mancha.

Formació instrumental A i B

- No respondió don Quijote palabra ni las caballerías esperaron a que la respondiese, sino volviéndose y revolviéndose con los demás que los seguían, comenzaron a hacer un revuelto cacareando de rodeo de don Quijote, el cual, volviéndose a Sancho dijo:

- Estos bien nos han conocido:

yo apostaré que han leído
nuestra historia [...].

Volvio otra vez el caballero
que habló a don Quijote
y dijole:

-Vuesa merced, señoría don

Quijote de venega con nosotros, que
todos somos sus servidores
y grandes amigos de Roque Guinart

A lo que don Quijote respondió
siendo en las m. J. en franco delos m.
Ja. u. m. era se iban capelleros, es m. ja.
pariente muy devana a los del gran que [...].

Con palabras no menos comedidas que estas le respondió el caballero, y encarrándole cosas en medio al son de las chirrimías y de los atabales, se encaminaron con él a la ciudad, al umbral de la cual, el malo que todo lo malo indema, y los michrachos que son más malos que el malo, dos dellos ataridos se entraron por toda la gente y, alzando el uno de la cola del nexo y el otro la de pacinante, les pisieron y encajaron sendos manojos de aliagas.

Sintieron las pobres animales las nuevas espuelas y apretando las colas, aumentaron su ira justa de manera que, tanto mil corcajos, dieron con sus fueros en tierra don Quijote, corriendo y afrentado, acudió a quitar el plumaje de la cola de su matalote, y sacólo, él de su rucio. [...]

Volvieron a subir don Quijote y Sancho, con el mismo aplauso y música llegaron a la casa de su guía, que era grande y principal, en fin como de caballero rico, donde le dijoramos por agora porque así lo quiere Cide Hamete.

Els escrivents són: Ignacio Ortúzar, Cecilio Mora, Ouarda Jabri, Maria P. Nieto, Miloud Ziani, Matilde Crespo, Said Tahri, Boujemaa Attaheri, Simbing Jallow, Mahamadou Drammeh, Moussa Echabbabi, Mahmoud Drammeh i Alfusainey Jallow.

Calendari solidari 2005

Accés a la universitat

El passat 17 de desembre de 2004, l'Escola d'Adults va fer la presentació de l'*Agenda Latinoamericana Mundial*. Alguns alumnes del centre que preparen la prova d'accés a la universitat van col·laborar en aquest acte.

Els estudiants van presentar el «Calendari Solidari 2005», que assenyalava un dia cada mes en el qual es commemora algun fet important o algun dia dedicat a la sida, la pobresa, la pau..., potser per netejar les nostres consciències.

La gent que preparem les proves d'accés a universitat per la via humanística i de les ciències socials us volem presentar, explicar o donar la nostra opinió sobre les efemèrides que marca el «Calendari Solidari 2005».

GENER: 21 de gener de 1984

Es funda el **Moviment dels Treballadors Rurals Sense Terra**
Mensaje del jefe indio Seattle al presidente de los Estados Unidos:

«El Gran Caudillo de Washington nos quiere comprar las tierras. La tierra es la madre de todos nosotros. La flor perfumada, el cuervo, el caballo y el águila majestuosa, todos ellos son y serán siempre nuestros hermanos. ¿Cómo podemos comprar o vender el cielo, el calor de la tierra o el brillo del agua? Es el hombre el que pertenece a la tierra. La tierra no es del hombre.»

La propiedad de la tierra en Brasil está concentrada en muy pocas manos, lo que significa que hay muchos campesinos sin tierras. Esto responde a un modelo totalmente injusto, al cual quiere poner remedio el Movimiento de Trabajadores Sin Tierras.

Si Brasil es un país rico, esta riqueza debe repartirse entre su población; no puede ser que buena parte de ella esté en la miseria. El MST demanda una reforma agraria con los siguientes objetivos:

- Garantizar el trabajo para todos, con mejor distribución de la riqueza.
- Producir alimentación en abundancia, barata y de buena calidad para toda la población brasileña.
- Garantizar el bienestar social y la mejoría progresiva de las condiciones de vida de los trabajadores.
- Buscar la justicia social y la igualdad de derechos.
- Eliminar la discriminación de la mujer.
- Implantar prácticas que garanticen la preservación de los recursos naturales y un desarrollo sostenible.

Para conseguir esto, cualquier forma de lucha es posible, eso sí, respetando la vida humana: manifestaciones en las calles, concentraciones, audiencias con ministros, huelgas de hambre, ocupación de tierras...

José M. González

FEBRER: 15 de febrer de 2003

Primera manifestació social mundial

El 15 de febrer de 2003 es va fer la primera manifestació social mundial contra la guerra d'Iraq, en la qual van participar més de 600 ciutats. Una guerra que ens van justificar dient-nos que a l'Iraq hi havia armes de destrucció massiva, suposades relacions entre Al-queda i Saddam Hussein i la necessitat de portar la democràcia al país.

Ningú, però, no podia entendre ni acceptar aquestes justificacions, en cap moment havien pogut demostrar que fossin certes, i per això els ciutadans de molts països, en veure's enganyats i no escoltats pels seus governs, es van mobilitzar en un sol crit de «No a la guerra». Però aquest crit no només ha de servir per a aquesta guerra, sinó per a qualsevol altra guerra, perquè totes comporten la mort de gent innocent, nens, dones, vells..., i tot per una guerra provocada pels interessos de les grans potències, que volen imposar per la força de les armes les seves condicions. Per això hem de continuar denunciant aquestes sagnats actuacions i hem de mostrar la nostra força cridant en veu alta «No a la guerra».

Eugènia Mirete

MAIG: 24 de maig

Dia Internacional de les Dones per la Pau i el Desarmament

Des de l'any 1981, el dia 24 de maig se celebra el Dia Internacional de les Dones per la Pau i el Desarmament.

L'any 2000, a iniciativa de la Federació de Dones del Quebec, sorgeix la MND (Marxa Mundial de les Dones), que obté un ressò molt important arreu del món, ja que s'hi han sumat uns sis mil grups de dones de 163 països de tot el món, amb la proposta d'uns valors que s'articulen a l'entorn de la mundialització de les solidaritats, la diversitat, el lideratge de les dones i la força de les aliances entre moviments socials.

Ens volen inculcar la idea que els conflictes s'han de resoldre amb *guerres en contra de o amb lluites anti*, quan aquests conceptes porten implícit el segell de la violència. Seria molt convenient entendre que la violència no pot aturar-se amb més violència, perquè això només pot conduir a l'extermini. Em pregunto si totes aquestes potències mundials que ho fan tot tan civilitzadorament pretenen que compartim aquesta idea.

No seria millor començar pel principi, parlant amb les idees clares, sense demagògies que no porten enlloc? Ja es fa prou difícil creure en aquests principis preceptes que no deixen avançar qui té realment ganes de posar-se a treballar de veritat. Caldria construir ponts per aconseguir que les dones tinguin presència i veu a les taules de negociació de conflictes. No com Condolezza Rice, sinó com Rigoberta Menchú o Nangori Batas i un llarg etcètera que no surten a les fotos, però que fan una tasca molt important per tal d'aconseguir noves fites. Caldria establir ponts que ajudin a entendre l'altre, i no murs de separació, ponts sense cap guerra que ens destrueixi ni cap pau que ens oprimeixi.

Diem prou d'injustícies. Volem que el segle XXI passi a la història com el segle del ple exercici dels drets humans i la repartició de la riquesa col·lectiva de la humanitat. No es discriminin els homes, sinó que són convidats a mobilitzar-se per a posar fi a les desigualtats i a la violència. Per un món on dones i homes puguem viure de manera plural, democràtica, respectuosa amb el medi i, per damunt de tot, pacíficament.

Carme Roquet

JUNY: 26 de juny

Dia Internacional de Suport a les Víctimes de la Tortura

L'any 1987 l'Assemblea General de l'ONU, en representació de totes les nacions del món, va escollir el dia 26 de juny com a Jornada Internacional de Suport a les Víctimes de la Tortura. Anys després continuen els casos de tortura, i només 132 dels 193 estats membres de l'ONU han ratificat aquest conveni.

Amnistia Internacional denuncia que:

- En 125 països del món es tortura.
- La *seguretat global* és l'excusa per torturar.
- La tortura es continua utilitzant avui com a mètode per a l'obtenció d'informació o confessió, per castigar o, simplement, per intimidar les víctimes o els seus familiars.
- Es torturen homes, dones, nens. No importa ni la classe ni la ideologia, no es fan distincions.
- Els països teòricament més democràtics, EUA i els països europeus, són acusats de tortures per Amnistia Internacional.

En un món més humà, la tortura no hi té cabuda, ja que deshumanitza qui la practica i qui la pateix.

Manoli Gallardo

AGOST: 31 d'agost

Dia Internacional de la Solidaritat

El Calendari diu: «El món té el deute amb els intocables o dalits i amb tots els pobles oprimits de trencar les seves cadenes i retornar-los la seva dignitat i llibertat.»

Els dalits són la casta de l'Índia que no es considera part de la societat humana. Per això els dalits s'han organitzat i reclamen els seus drets. Per fer-ho aprofiten el World Social Forum.

El 31 d'agost es commemora el Dia Internacional de la Solidaritat. Un dels espais on més es treballa per a la solidaritat és el World Social Forum (Fòrum Social Mundial). El seu lema és «Un altre món és possible, el construirem plegats».

Els patrons de l'actual ordre econòmic mundial es troben al Fòrum Econòmic Mundial. Aquest fòrum sembla la veu de les empreses multinacionals. Aquells que, a tots els països, s'oposen al pensament únic i treballen per a la construcció d'alternatives es reuneixen al Fòrum Social Mundial. Volen:

- Construir alternatives per donar prioritat al desenvolupament humà i posar fi al domini dels mercats financers en tots els països i en les relacions internacionals.
- Coordinar les accions de les ONG, associacions, sindicats... que en formen part.
- Que les grans institucions internacionals retin comptes de les seves decisions davant dels ciutadans.
- Vigilar les accions dels governs.

Raquel López

OCTUBRE: 17 d'octubre

Dia Mundial per l'Eradicació de la Pobresa

El continent més pobre del planeta és Àfrica; la seva població es veu obligada a buscar el modus vivendi, per això es dona l'emigració. Europa pensa que l'arribada de tanta gent és un problema; per l'Àfrica també és un problema que dificulta el desenvolupament, ja que: marxen els braços (els homes joves) i marxen els cervells (les persones que tenen una bona preparació).

Què podria ajudar al desenvolupament d'Àfrica?

- l'escolarització de les seves dones,
- el comerç just,
- la cancel·lació del deute extern,
- inversions en formació i garanties laborals,
- la diversificació econòmica i
- la creació d'un mercat local.

Susanna Morell

NOVEMBRE: 8 de novembre de 1976

Assassinat el Comandante Carlos Fonseca Amador, fundador del Frente Sandinista

El 19 de juliol de l'any 1979, el Frente Sandinista de Liberación Nacional enderrocà definitivament la dictadura somocista i impulsà una revolució a Nicaragua. El nou govern inicià tota una sèrie de mesures per millorar les condicions de vida de la població, entre les quals destaquen, per exemple: la Cruzada Nacional de Alfabetización, que va aconseguir rebaixar extraordinàriament els índexs d'analfabetisme i que comptà amb un ampli suport popular i estudiantil; la reforma agrària, que va possibilitar un accés més directe a la terra per als camperols, i en el camp econòmic, el desenvolupament de l'agroindústria per superar la dependència de l'exterior i avançar en la lluita contra el retard i el subdesenvolupament.

La revolució sandinista, però, hagué de fer front ben aviat a un moviment armat d'oposició, la Contra, finançat i entrenat pels EUA, així com a tota una sèrie de mesures desestabilitzadores impulsades també pel veí del nord, que anaren debilitant l'economia del país i, de retruc, el suport popular de què gaudia el FSLN. Tot això conduí a la victòria de la coalició Unión Nacional Opositora, encapçalada per Violeta Barrios de Chamorro, a les eleccions del 25 de febrer de 1990.

Carlos Fonseca Amador fou un dels fundadors del FSLN, així com també el seu principal ideòleg, tot i que no pogué copsar els esdeveniments esmentats, ja que fou assassinat el 8 de novembre de 1976, després de ser capturat en una emboscada a les muntanyes de Matagalpa. Fonseca va ésser, doncs, guerriller, però cal tenir present que les seves armes més importants foren les

paraules, paraules utilitzades per convèncer, per obrir els ulls i organitzar el poble en la lluita per la justícia social, sempre amb la preocupació que aquesta lluita no impliqués, en cap moment, un canvi de valors ni d'actituds entre els revolucionaris.

Avui, a l'inici del segle XXI, pot semblar que tot això és aigua passada i que Nicaragua i molts d'altres països de la zona gaudeixen de meravellosos règims democràtics, que vetllen per la millora de les condicions de vida de la seva població. Malauradament, només cal parar un xic d'atenció, tot i que els mitjans de comunicació no hi ajuden gaire, per copsar que l'explotació de les classes populars en benefici de les elits continua essent ben vigent, adoptant noves formes com les *maquiles*, i que, per tant, no és difícil que la no-acceptació d'aquestes injustícies ens porti a elaborar i donar suport a noves formes de lluita en què la paraula, com en el cas dels zapatistes a Chiapas, ha de ser l'arma principal.

Cal tenir present en aquest sentit que el mateix Fonseca va assegurar que la creació del FSLN va ésser «més fruit de la vergonya que de la consciència», més, per tant, de l'instint, que no pas de la teoria política nacional.

Josep Lluís Òdena

DESEMBRE: 1 de desembre
Dia Mundial Contra la Sida

«Si podem tenir refresc de Coke (Coca-Cola) arreu d'Àfrica, no hauria de ser impossible fer el mateix amb els medicaments.»

Josep Lange (Societat Internacional contra la Sida)

Travelling

Anglès

Travel is big business. Tourism has become one of the world's biggest industries. Million of people travel abroad every year, these journeys may be leisure or business trips or other forms of travel, like trips to see friends or relatives or those for health or religious reasons, so, for this year's magazine "Suar tinta", some of the Adults' school English students have chosen the topic "Travelling" and they tell their experiences about different trips and good places for holiday.

Viatjar és un gran negoci, el turisme s'ha convertit en una de les indústries més grans del món. Milions de persones viatgen a l'estranger cada any; aquests viatges poden ser de lleure o de negocis, i també hi ha altres formes de viatjar, per veure amics o familiars o per raons de salut o religió. Per això, per a la revista Suar Tinta, alguns dels alumnes d'anglès de l'Escola d'Adults han escollit aquest tema i ens expliquen les seves experiències sobre diferents viatges i ens descriuen bons llocs per anar-hi de vacances.

TRAVEL VOCABULARY (English-Catalan)

Travel: viatjar, recórrer, desplaçar-se, passar d' un lloc a un altre, transferir.

Travel agency: agència de viatges.

Travel agent: empleat -ada, agent d'una agència de viatges.

Travel brochure: catàleg turístic, guia de viatge.

Travel bursary: bossa de viatge.

Travel book: llibre de viatges.

Travel costs: despeses de desplaçament, dietes de desplaçament.

Travel distance: distància de desplaçament, desplaçar-se.

Travel grant: subvenció de viatge, beca de desplaçament.

Travel guide: guia turística, guia de viatges.

Travel industry: sector de les agències de viatges.

Travel information: informació sobre viatges.

Travel insurance: assegurança de viatge.

Travel journal: diari de viatges.

Travel plan: programa de viatge, programació del viatge.

Travel related: relacionat amb els viatges.

Travel report: informe del viatge realitzat.

Air travel: viatge amb avió.

Foreign travel: viatge a l'estranger.

Travel a long way down the road: avançar molt.

Travel long distances: recórrer grans distàncies, desplaçar-se grans distàncies.

Easy travelling distance: curta distància de desplaçament.

Traveller [traveler, -USA]: viatger.

Armchair traveller: viatger de butaca.

Business traveller: viatjant de comerç.

Commercial traveller: viatjant de comerç.

Traveller's cheque: xec de viatger.

Travelling [traveling, -USA]: desplaçament, itinerant, ambulat.

Travelling expenses: despeses de viatge, despeses de desplaçament.

Travelling book van: bibliobús.

Travelling carnival: fira ambulat, titellaires ambulants.

Travelling entertainer: artista ambulat.

Trip: viatge/ Journey: viatge/ Voyage: viatge amb vaixell.

Pere Orero (Anglès I)

TRAVELLING

We like travelling very much. We travel by plane, car, train, boat, bus... We go to the city, the beach, the forest, the mountains and different countries. Travelling is fun, nice, interesting, expensive. It is a "need". We travel on holiday and at the weekend.

Anglès I

SYRIA

Last holiday my husband and I went to Syria. This country limits with Turkey, Irak, Jordan, Leban and Israel. It has got many archeologyals cities because it is the cradle of the humanity, like Ebla, Ugarit, Mari, Afamea, Palmira... The trip shows different types of life, landscapes, history, cook..., and for us it was a very nice experience. Syrian people are very friendly and we will return someday.

Anna Bordoi (Anglès I)

TUNIS

Last October I visited Tunis for ten days. I went there with my wife. The first day we walked along Medina streets, the oldest district of the city. Then we visited the Bardo Museum and Cartago ruins. The following days we travelled by microbus to the southwest, with other people. On the way we visited: the roman ruins of Dugga, Thurbo Matus and el Jem, and we also visited some cities: Monastir, Sousse, Kairovan, Tozeur, Nefta, Douz, Matmata and the Djerba Island.

Near Matmat there are the Troglodite Houses; nowadays some people still live there. Between Nefta and Douz there is the lake "Chooott el Djerid" (it is very large, it's about 7000 Km2). In Douz we rode camels and went to the Sahara desert where we picked some sand as souvenir.

Tunisian people are friendly and good shopkeepers but ... attention! If you need to take a taxi ask for the price first...

There are a lot of shops: souvenirs, clothes, costume, jewellery, camel leather manufactured things (bags, shoes, suitcases, wallets...). In the south of the country, near the Argelian border, we saw two o three large oases surrounded by hundreds of palm trees, those full of dates. In the southwest, near the Mediterranean Sea there are enormous plantations of olive trees. Tunis is the fourth world country producer of olive oil. We enjoyed it very much and had a great time!

Josep Pagès (Anglès II)

GERMANY

My husband and I travelled around Germany for seven days. First we visited Frankfurt, and then we went by boat on a cruise along the river Rhin and visited Cobleza and Colonia. On the third day we went to Hamelin (we liked very much) and to Berlin, where we stayed for two days and visited the museum of Pergamo and the Egptian museum. In Berlin we travelled by bus and we went to the palace and the gardens of Postdam.

The following days we visited different places: Dresden, Rothenburg and the castles of Nuremburg, Mympherfnburg and Morienburg. It was fantastic and we had a marvellous holiday.

M. Teresa Carreras (Anglès II)

VENICE

I went to Venice in July 2002, with my husband and my son (he was only three years old, and he made a lot of photographs). We went by motor home, because my parents have one. Travelling in this transport is very comfortable especially if you travel with children.

We didn't stay in any hotels; we stayed in a camping, in the outskirts of the city, in "Lido di Jessolo". We were there for a week. We travelled around the city by boat, and went for a walk on foot, but my favourite excursion was sailing by "gondola" in The Big Channel. My son was very happy too, he spoke in Catalan with the gondolier.

We saw some lovely islands, beautiful houses, marvellous channels. We ate a lot of ice-cream, pizza and "Chapata" sandwiches. We didn't buy any presents, I only bought one fan with need point, because it was very hot and I was pregnant.

Eva Blanch (Anglès II)

IBIZA

I went to Ibiza Island in September 2004 with my friends. We went by plane. We stayed in a big hotel near the Sant Antoni de Portmany town, it was named Tanit Hotel. We were there for a week.

We visited some towns, as Port de Sant Miquel, Portinaxt, Santa Eulària, Ibiza...; and some creeks and beaches too. We saw the Can Marça Cave and got a cruise, leaving from Sant Antoni harbour; we visited Cala Bassa, Cala Tarida and the island of Es Vedrà. It is a wonderful island during the day and the night, the people can have a swim in its transparent water and enjoy of its great weather. I think it is a great place, I recommend it because it's exciting.

Lluís Peña (Anglès II)

SANTIAGO

Last summer I travelled to Galicia (in the North of Spain) with my family. We went on a tour on the coast and we stayed in different campings. We also visited the city of Santiago. It is very beautiful. I recommend seeing the old monuments and walking along the streets.

Benjamí Soriano (Anglès II)

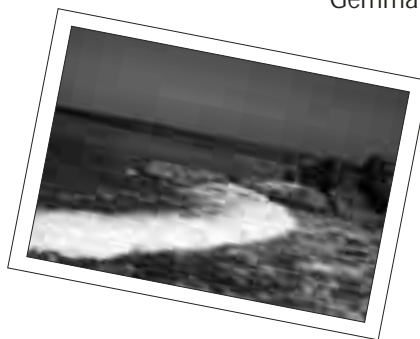

MEXICO

In summer 2000 I went to Mexico, I went with my husband. We travelled by plane. We stayed in Palace Hotel (it was very big and modern).

We were there for two weeks. We visited a lot of places and saw many things as "Isla mujeres". I think it is a great place to visit.

Gemma Cassà (Anglès II)

TURKEY

In August 2002 my husband and I went to Turkey, we went by plane, it isn't a long journey, it only takes two hours more or less. We were there for 15 days; we travelled around the country by bus.

The itinerary began in Istanbul, we went to Bursa, to the seacoast Egeo, where we visited the antique and fantastic Roman cities, like Ephesus, Pergamo, Aphrodisias, Pamukkale, the Travetines, and we continued towards Mediterranean Sea to visit the antique city Myra, where there are lot of tombstone sculpted in the rock on the fabulous Roman theatre. Then we went on a cruiser, and where in the transparent water we saw the rests of cities underwater.

We went to Kapadokia with its marvellous and only landscape and convents, houses, churches, excavated on the rock; it was built by the first christian community. In Mevlana we saw the dancing of the Derviches. We went to Ancara to see the lake of salt. We also visited lot ofs mosques carabansai, towns and museums.

In Istanbul we went to the Bosforo, the fantastic church Santa Sophia amd the marvellous blue Mosques, the impressive underground system, several palaces of the city with its great bazaar.

It was a fantastic, unforgettable trip, we made good friends and we had a wonderful guide.

M. Luisa Iglesias (Anglès II)

MALLORCA

Last summer I went to Mallorca with my wife. We travelled by plane. We stayed for a week in a very modern hotel. We visited a lot of towns and villages: Inca, Lluchmajor, Valldemosa, and Formentor... We went around the island by bus and train.

We bought some souvenirs: paintings and pictures from the island. I recommend going to Mallorca because it is a very nice place and the weather is good.

Antonio Lozano (Anglès II)

MALLORCA

In summer 2004 I went with my boyfriend to Mallorca on holiday. We travelled by plane and we stayed in a very nice hotel for ten days. We visited many places but for me the best was "la cova del Drac". I think this island is a good place to go on holiday because it has got lovely beaches and the weather is great.

Mª José Jaén (Anglès II)

PARIS

I went to Paris in October 2004 with my wife. We went by plane from Barcelona. We stayed in a hotel in the town centre. We were there for a week. In the city we travelled by underground and also on foot.

There are many things to visit like Musee du Louvre, Notre Dame or Galeries Lafayette (a large shopping mall). Paris is an interesting and lovely city to visit although I don't like the French food and it is also very expensive.

Rafa Peaguda (Anglès II)

CHINA

I went to China in August 2002 with my wife. We were ther for two weeks. We stayed in a lot of different hotels. We travelled around the country by plane. We visited: Hong Kong, Guillin, Xian, Shangai, Hangshou and Pekin. We saw the Great Wall, the warriors of terracotta, the square of Tian An Men, pagodas and great palaces. We bought clothes, watches and souvenirs. I recommend it because it is exciting and people are really friendly.

José Antonio Frías (Anglès II)

MENORCA

Last summer I went to Menorca. For me it is the most beautiful island of the Balear Islands, it is not big but it is very nice. In Menorca a lot of Neolithic towns can be visited by tourists. There are good views because it is a reserved biosphere and many people live from the agriculture and cattle.

The most important cities in the island are: Maó and Ciutadella. In Ciutadella there is a typical dish with lobster called "Caldereta". You must taste it before leaving.

There is an interesting Neolithic monument called "Naveta des Tudons", it is a big collective tomb. I think it is very interesting to learn the history of Menorca. If you visit Menroca you won't regret.

Albert Pagès (Anglès III)

SANTIAGO'S WAY

Last summer, exactly on the 13th of June, I started it... The days before, I tried to prepare my knapsack, with the few things that I thought I could need. And it was too much, I couldn't carry it.... but at the end, I got all my things in the knapsack. It was very important, not to carry unnecessary clothes, because all day the knapsack had to be on my back.

We arrived at Roncesvalles at 7 p.m., where for the first time, they made this stamp on my credential card, and after paying 5€ we went to the biggest bedroom. It was a big room with high, gothic ceiling,

it seemed that we were in the middle-age.

It was one of these days of June that the sky and the mountains looked like a postcard, with cows and lambs grazing sweetly. I felt very happy!

At 8 p.m. all togheder went to the church where there was a pelegrin's Mass, and the priest welcomed us. In the morning, at 6 a.m. the lights turned on and all people woke up, and a half an hour later with our kanpsack and cane we began walking, to the next refuge in Larrasoaña. It was long way... 28 Km. Walking among trees, and crossing small villages and when we arrived, I was very tired, but after taking a shower and a meal I got over. We were walking for one week, and finished the journey in Logroño.

It was one of the most grateful experiences of my life, because I met people from a lot of countries. But I had to come back home and work; I didn't have any more days of holidays. I hope that I will return to continue the way to Santiago this or next year.

Magda Poyal (Anglès III)

FLORENCE

Two years ago, in summer, I went on holiday to Florence (Italy) with my friend Dolors. When we saw the cathedral Santa Maria de Fiore we were marvelled by the façade (it's made of white, green and pink toscano marble). In front of the cathedral there is the Baptisterio, it has got two great doors with different scenes of the Bible on it. It is one of the most ancient monuments. In the piazza de la Signoria there are some statues that represent different events of the history.

In the Palace of the Uffici there is one of the most ancient museums in the world. There are pictures of Leonardo da Vinci and Botticelli (the best painter). In the fine arts gallery they teach different techniques of painting, sculpting and drawing. The most famous work of Miguel Angel, David, is there. Crossing the Arno River there is an old bridge, where there is the Vittti palace. Near Florence there are two wonderful places to visit: San Gimignano and Siena.

I liked Florence very much, for its monuments, pictures, sculptures and for its history. I have a great memory of this trip.

Pepi Castaño (Anglès III)

TENERIFE

In 2002, when I was 16 years old, I went to Tenerife with my friends. We were there for a week. I went by plane; the trip took about three hours. When we arrived to Tenerife airport the weather was very bad: it was raining although it wasn't cold.

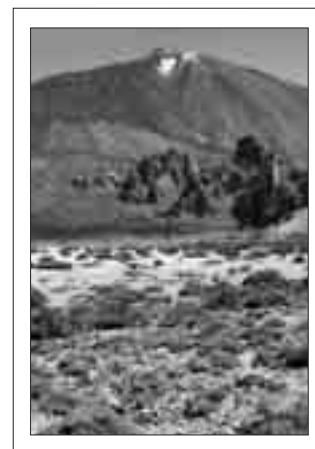
After taking our luggage we went to our hotel, I stayed in a room with my two friends Rafa and Guillem. There was a swimming pool in the hotel and we usually swam there. We also went to the disco. The following day it wasn't raining and we visited Teide.

Tenerife is a big and exciting city. The beaches are big and the water is clean. The weather in the Canary Islands is very good all year round. Canary people are very friendly.

Raül Martínez (Anglès III)

TENERIFE

Tenerife is an island with a great variety of landscapes: Playa de las Americas, las Teresitas, Puerto de la Cruz and the high mountain Teide are its main attractions, all these places combined with hills, villages, towns and a great valley full of bananas called la Orotava that it also has the main crop fields of tobacco. In the south of the island we can see dry landscapes similar to the desert. The patron of the island is the virgin of the Candelaria.

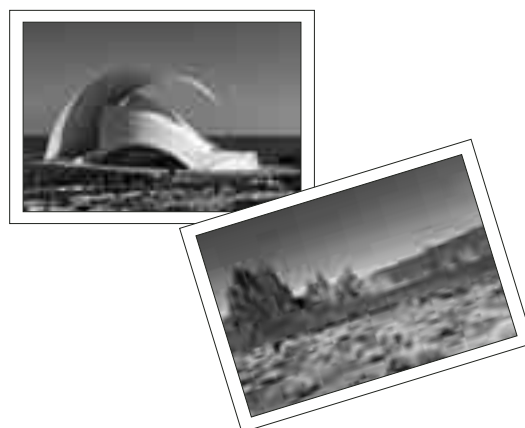

A typical visit in Tenerife is going up to the top of Teide that surrounded by a dry landscape and where we can find peculiar stones. To get to the top (3700 metres) you can take the cable car and from the top of the highest mountain you can see, in a clear day, all around the island. It is a volcanic mountain and the last eruption registered was in 1909.

The biggest vineyards are concentrated near Taganana, in a town called Icod de los Vinos and in Taganana are also grown the best potatoes. Puerto de la Cruz is the most touristic town, it is in the north, it has beaches of black sand. This town is also famous for its swimming pools of salad-water. Another touristic meeting point is the park of birds and parrots "Loro Parque". The weather is good and the minimum temperature is 20° - 25° all year.

It was summer 94 when I went to Tenerife, I needed some days of holiday and I went there to take a breath, I don't know why I chose Tenerife but I liked it.

Jesús Liñan (Anglès III)

HIDRA: my holiday in the Paradise

"Little cottage in the island" is a very nice Norwegian song that talks about life in the nicest place of the world. I think that I was there on holiday 1995; I went with my husband, my daughter and our dog to the delighting island of Hidra in the South of Norway. We travelled by car.

On the way we visited Oslo and its nice surroundings, then we went to Berluens Country, where the most beautiful Norwegian fiords can be seen. After that we crossed mountains and lakes while we could enjoy the landscape, and finally we got to Flekefiord, a little white village full of light. From there we took the trans-ship to Hidra, where some people were waiting for us. After some kind salutations and worry about the dog (there are no dogs in the whole island) they did a flag signal to our friends Kirsten and Odd (a lovely old Norweign couple), who came with their boat. They welcomed us an took us to a cottage with the most beautiful view that we had ever seen.

Hidra is a really nice little island, there are a few people living there, every family has the own llittle house (called cottage) painted in different colours; they are placed between the rocks, near the sea. The vegetation of the island is so thick and bushy (there are many flowers, trees and plants) that sometimes it is not possible to cross the island on foot, so people move around the island by boat. Every cottage has its own whart with boats tied up.

The sea is like a fiord which gets into the island, bathing and caressing the inside coast, where most ot people live. The sea is calm, still, quiet (one can hear his own breath and the birds singing).

In the island there are also some hills with pasture ground where the lambs graze quietly without shepherd or dog. People were worried about our dog and we had to tie him up.

The sunset time... when the sun coloured the clouds... it was time for silence, time for peace. At night we spent some hours eating and drinking typical Norweign food and drinks and talking under the candle light near the fire place.

Life there has no facilities (no running water, no WC...), life is primitive, the fish what they need for eating, but they are really happy because they love their way of living. And they live there just the summer months... In winter is too cold and the water is frozen. Year after year when the weather is getting better Hidra's population meet again in Hidra and they enjoy their holidays pleasantly.

It's nice to remember that trip and we have a great memory of Hidra and our Norweign friends. In our mind Hidra has become the best place of the world: "The Paradise".

Nati Gurri (Anglès III)

OLIUS

Last year, when the spring was ending, I spent a week-end visiting little towns and villages of the most genuine Catalonia. Four good friends went out by car, a sunny morning. Soon, we left the main road and we took secondary roads. We found out really surprising little towns, where we often met warm and friendly people, a kind of person who is not frequently seen in city. Town after town, village after village, our feeling grew more and more.

On Sunday afternoon, before coming back, we decided to visit Olius; I do not remember where it is exactly. Olius is a little village which amazed all of us. First, it has a little Romanesque church: there is a surprising pre-romanesque crypt with three naves. But there was more: the most exciting spot of the village was its graveyard, a little modernist graveyard, which gave us

the most pleasant feeling of that week-end.

Perhaps you think that a graveyard is a macabre place to visit. If you do, you must think about the thousands of people which visit, day after day, the hugest graveyard in the world: Egypt.

Daniel Lugilde (Anglès III)

Un mundo de contrastes

Iniciació al castellà oral

El curso de castellano oral se nutre de personas procedentes de todo el mundo que, por distintos motivos, han decidido establecerse en Cataluña. La clase se convierte así en un mosaico heterogéneo

y creativo de prácticas y costumbres diversas. De este universo variopinto hemos querido fijarnos en las diferencias, que, lejos de separarnos, suman para enriquecernos.

De Bulgaria a Sant Celoni

«En Bulgaria se trabaja también los sábados, y durante la jornada laboral se para solo un momento, una media hora, para comer», dice Anton, que hace unos meses se fue de Bulgaria y se vino a vivir a Sant Celoni con su mujer y sus suegros. Y añade: «A diferencia de mi país, aquí me relaciono con gente de todo el mundo, que, como yo y mi familia, han decidido emigrar de sus lugares de origen.»

Las bicicletas de Fujian

Jianjing, Xiaqing, Chuanzheng, Jian y Run proceden de la región de Fujian, situada al sur de China. Lo que más les sorprendió al llegar a Sant Celoni fue la cantidad de coches que circulan por las calles. «En Fujian todo el mundo va en bicicleta», dice Jian, que explica también que en su ciudad hay muchas ratas de campo. Otra diferencia importante es que en China el tiempo se distribuye según el calendario lunar. Y ¡atención! En su país, cuenta Chuanzheng, no hay festivos, se trabaja todos los días de la semana.

El tráfico rodado en Filipinas

Filma nació en Filipinas y ahora vive en Sant Celoni con sus hermanas. De su país de origen nos contó que, además de coches, motos y autobuses, por las calles de las ciudades filipinas circulan otros medios de transporte: bicicletas, furgonetas que sirven de taxi e incluso triciclos.

¡Aquí hace un frío que pela!

Banta nació en Gambia, un país de clima cálido, con temperaturas altas todo el año (la media de enero es de 22 °C, y la de julio, de 27 °C). No es extraño, pues, que cada vez que llega el invierno Banta exclame: «¡Aquí hace un frío que pela!»

El Ramadán y la fiesta del cordero

Mohamed y Rafik son dos marroquíes que viven fuera de su país, pero que siguen cumpliendo cada año con el Ramadán y procuran mantener sus tradiciones, como celebrar la fiesta del cordero. «En Marruecos el Ramadán se hace mucho más llevadero, porque la vida cotidiana se adapta a sus normas», explica Rafik. «Aquí es más complicado», añade Mohamed, «porque, aunque no comas nada en todo el día, tienes que seguir trabajando». Por cierto, ¿sabíais que en Marruecos, al contrario que en Europa, si circuláis por una rotonda, tenéis que ceder el paso al coche que quiere entrar en ella?

Aulas y autobuses medio vacíos

Insa y Mahamadou nacieron en Senegal. Allí Insa trabajaba de maestro, y tenía que lidiar con sesenta y seis alumnos por clase. «En Senegal las aulas están llenas hasta los topes, al igual que los coches y los autobuses, no como aquí, que circulan medio vacíos...», comenta Insa. Asimismo, las familias senegalesas suelen ser numerosas, lo que resulta bastante difícil, sobre todo a la hora de comer, ya que todos comen del mismo plato. Insa destaca también que aquí la gente trabaja todo el día; en Senegal, en cambio, se trabaja solo durante las horas de menos calor. Y es que en el país de Insa y Mahamadou hace un sol de justicia. Por eso Mahamadou no descubrió la nieve hasta que llegó a nuestro país.

? Com triar una càmera digital

Avui dia les càmeres de fotos convencionals o analògiques han estat superades en vendes per les càmeres digitals. La diferència clau entre ambdues és que les càmeres digitals no necessiten un pel·lícula en què s'impressionen les imatges, que després cal passar a paper per mitjà d'un complex procés químic de revelat, sinó que la imatge es capta i s'emmagatzema directament en un suport magnètic en format digital. D'aquesta manera, les noves càmeres digitals presenten una sèrie d'avantatges que han esdevingut determinants perquè el gran públic s'hi acabi abocant. En primer lloc, com que no requereixen rodet ni revelat, ens estalvien una bona part del temps i dels diners que abans invertíem a l'hora d'obtenir les nostres fotos; en segon lloc, els suport magnètic on s'emmagatzemen les imatges és regravable, i per tant, pots fer tantes fotos com vulguis, sense preocupar-te si seran malaguanyades, perquè les pots esborrar tantes vegades com vulguis, i en tercer lloc, si tens uns mínims coneixements informàtics, et permeten descarregar les imatges directament

de la càmera a un PC i fer-hi tota mena de modificacions i retocs, mitjançant diverses eines informàtiques, cada cop més potents.

Tanmateix, com passa amb la majoria d'articles informàtics, l'adquisició d'una càmera digital implica conèixer una colla de característiques tècniques, i per triar la millor càmera cal tenir en compte, a més del preu, les característiques següents.

Dimensions

Una de les característiques més atractives d'una càmera digital és, sens dubte, les seves petites dimensions. El mercat ens ofereix un gran ventall de mides i dissenys; tanmateix, cal tenir en compte que les reduïdes dimensions d'algunes càmeres, malgrat que són lleugeres i pràctiques, impliquen sovint una limitació de les seves funcions, com ara la capacitat del zoom òptic, la mida de les bateries, la potència del flaix o els comandaments de control. És important comprovar que no s'han sacrificat prestacions per aconseguir dimensions reduïdes, i per això les càmeres més compactes i potents acostumen a ser les de gamma alta en les diferents marques.

Bateries

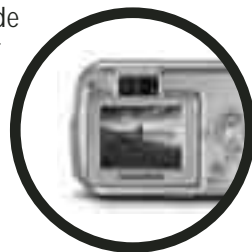
Quan parlem de les bateries tenim dues possibilitats: recarregables o no recarregables. Depenent de l'ús que vulguem donar a la càmera, és important que el model que escollim ens pugui dir amb la màxima exactitud el temps de bateria que ens queda disponible. Per això necessitarem una bateria recarregable d'unes característiques determinades que ens permeti estalviar piles. Si la càmera utilitza piles normals, podem utilitzar-les en el cas que ens quedem sense bateria.

Visor

Aunque la mayoría de cámaras digitales de gama media o baja ya cuentan con una pantalla TFT a través de la cual realizar encuadres, acceder a las fotografías realizadas o modificar las diversas opciones de la cámara, las más baratas carecen de ella (de ahí su bajo precio). Es importante comprobar que el modelo dispone de pantalla y que es lo suficientemente grande como para poder ver en condiciones las fotografías hechas y comprobar si han quedado bien.

En las últimas cámaras de gama media o alta que están saliendo al mercado, podemos encontrarnos con la sorpresa de que no carecen de pantalla, sino de visor óptico para realizar el encuadre. Esto nos puede acarrear problemas a la hora de realizar fotografías con mucha luz, dado que las pantallas TFT son prácticamente «invisibles» a cielo abierto.

Resolución

Es el número de puntos o píxeles que componen la imagen captada por nuestra cámara, los cuales se obtienen mediante un dispositivo llamado *dispositivo de carga acoplada* (CCD). Acostumbra a ser uno de los principales argumentos a la hora de elegir una cámara, porque es el parámetro que nos garantiza la calidad de la imagen. Aunque es verdad que un mayor número de píxeles nos da una mayor resolución, la calidad del sensor que capta la luz y la calidad de la óptica influyen tanto o más que la resolución en la calidad final de la foto.

Por otro lado, la resolución máxima a la cual podemos hacer fotos es el *número de píxeles efectivos*, que es la cantidad de sensores individuales de luz que tiene el CCD. Si nos dicen que tiene 6 megapíxeles pero tiene 3 megapíxeles efectivos, es que está utilizando interpolación, eso es, se «inventa» la mitad de los píxeles tal como lo hace un programa de retoque fotográfico.

Óptica

La calidad de la imagen obtenida con las cámaras tradicionales, sobre todo de gama profesional, supera en mucho a la obtenida con las cámaras digitales. La principal responsable de esta diferencia es la óptica, el conjunto de elementos (lentes, cristales, espejos, etc.) que controlan el efecto de la luz y que requieren, tanto en el caso de las cámaras digitales como en el de las tradicionales, una gran precisión. Las cámaras digitales de bajo precio tienen ópticas de plástico o de vidrio de poca calidad, pero en cámaras de gama alta podemos encontrar ópticas de calidad, sobre todo si son de marcas de fabricantes de cámaras tradicionales reconocidas. En opinión de muchos usuarios, la óptica es el principal aspecto que hay que tener en cuenta a la hora de adquirir una cámara digital.

Zoom

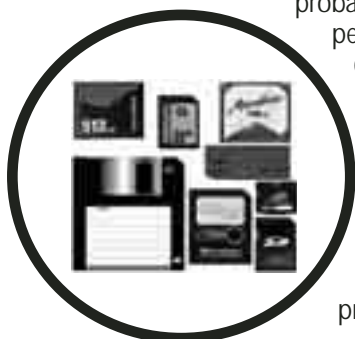
Bàsicament el zoom ens ajudarà a acostar o allunyar la imatge, sense necessitat de tornar a enquadrar-la o d'haver de canviar de posició. Hem de tenir clar que no és el mateix el *zoom òptic* que el *zoom digital*. El primer es basa en l'efecte de separar dues lents per engrandir la imatge, com el de les càmeres analògiques, mentre que el zoom digital utilitza un subterfugi informàtic que consisteix a multiplicar cada píxel de la imatge original per tres, quatre, cinc, etc., descartant els punts dels contorns i obtenint l'efecte d'engrandir la imatge; per tant, la imatge obtinguda amb el zoom digital conté una important quantitat de píxels repetits, inexistents en la imatge original, que produeixen una pèrdua de resolució i, per tant, de la qualitat de la imatge. Cal tenir en compte, no obstant, que un zoom òptic potent comporta un important augment de la mida de la càmera.

Targeta

Juntament amb el dispositiu acoblat per càrrega (CCD), la targeta és l'element més característic de les càmeres digitals. La seva funció equival a la dels rodets en les càmeres analògiques: permeten emmagatzemar les nostres fotografies, però tenen l'enorme avantatge de poder examinar les fotos realitzades i, si volem, esborrar-les. Aquestes targetes poden guardar un número molt considerable de fotos, depenent de la seva capacitat i de la resolució amb què volem desar-hi les nostres fotos: com més alta és la qualitat que vulguem, menys fotos ens hi cabran. Naturalment, les targetes amb més capacitat són més cares. Un cop plenes, tenim l'opció de desar-les a l'ordinador o portar-les directament a imprimir, utilitzant únicament la targeta.

En aquests moments, com es veu a la imatge, hi ha diferents tipus de targetes, la majoria incompatibles entre si. És possible que en el futur acabin unificant-se i que un o dos formats es converteixin en l'estàndard, però ara com ara cada fabricant tendeix a confiar en una de determinada. Potser la que té més futur és la Compact Flash, que ofereix models amb molta capacitat i gran velocitat a un preu reduït. A més, les targetes MicroDrive de gran capacitat, d'IBM, són compatibles amb aquest format. Els altres formats estàndard tenen menys prestacions. En són alguns exemples les Smart Media, que tendeixen a desaparèixer, i la Multimedia Card, que probablement acabi sent substituïda

per les Secure Digital. Per últim, cal esmentar les targetes Memory Stick i XD-Picture, utilitzades, respectivament i quasi exclusivament, per Sony i Fujifilm. Aquesta última, malgrat que és molt poc compatible, ofereix unes prestacions que la fan prometedora en el futur.

Connectors

Una altra cosa molt important a l'hora de comprar una càmera són els connectors que porti. És imprescindible per visualitzar les nostres fotos que les puguem descarregar a un ordinador amb una connexió amb sortida USB; aquest connector ens servirà també perquè la nostra càmera sigui una càmera web.

No totes les càmeres porten una sortida analògica d'àudio i de vídeo, però és força interessant, perquè ens servirà per poder veure les fotografies per la televisió. Un altre connector que podem trobar és el de l'alimentació externa (per connectar-se al corrent o per carregar les piles). A més, algunes càmeres tenen un connector per a impressores fotogràfiques.

Programari

Si sou d'aquells usuaris a qui agrada retocar i imprimir les vostres fotografies amb l'ordinador, un apartat clau és el programari que acompanya la càmera. Normalment, tots els models inclouen programes per a PC que faciliten la descàrrega i l'organització de les imatges de la càmera a l'ordinador, i també algun tipus de programa de retoc fotogràfic (per exemple, el Photoshop d'Adobe en versió reduïda). És interessant comptar amb altres utilitats, com ara programes per utilitzar la nostra càmera com a càmera web, programes per muntar imatges panoràmiques, per enviar imatges per correu electrònic, etc.

Altres funcions

Com en les càmeres analògiques, les funcionalitats addicionals que ofereixen poden fer-nos inclinar per un model o un altre. El fet que les imatges siguin digitals permet que la majoria de càmeres en facin algun processament bàsic, com ara modificar-ne la lluentor o el contrast, tenyir-la amb tons grisos o sèpia, girar o emmirallar la fotografia, etc. A més d'enfocar automàticament, és interessant que la càmera pugui disparar a ràfegues, amb retard o en moviment. Una altra característica interessant és la possibilitat de fer macros: fotos a objectes molt petits, a molt poca distància. I, és clar, la possibilitat d'enregistrar seqüències curtes de vídeo amb so.

400 ANIVERSARI D'EL QUIXOT

obres FEITES PELS ALUMNES DE DIBUIX I PINTURA
PER COMMEMORAR DUES GRANS EFEMERIDES.

El Caballer de la Blanca Luna venç a Don Quixot a la plaça de Barcelona.

25 anys DE ball de gitanes

Gente que estudia español

Castellà elemental

Los alumnos del grupo de Castellano elemental queremos simplemente mostrar una partecita de nosotros mismos: nuestras reflexiones, alguna valoración, los planes y las ilusiones que nos mueven hacia el futuro... En definitiva, nos gusta conocerlos y que nos conozcáis.

Me llamo Tina. Tengo 42 años. Soy rumana, de Bistrita.

Vivo en este país desde hace cinco meses. Vine a España porque en mi país es más difícil cuando quieres ganar más dinero. Rumanía ahora tiene muchos problemas económicos.

Antes de venir a España yo sabía por mi hermano Marcel, que vino aquí en el año 2002, que es un país muy bonito y con una dinámica económica mucho mejor.

Escogí este país y no cualquier otro porque residí aquí con mi hermana Olimpia y nuestra hermana María, que tiene trabajo en España desde hace cuatro años.

¿Qué echo de menos de mi país? Pues... no tengo conmigo ni mi hija ni mi esposo, que están en Rumanía. Esto es lo único que me falta en estos momentos.

Me gusta mucho la lengua española. Muchas expresiones me encantan: «más o menos», «no pasa nada», «¡desde luego!», «¿qué pasa?»...

¿Qué pienso de vosotros, los españoles? Tres cosas hay en la vida: salud, dinero y amor. Esta es la fórmula de la felicidad para los españoles, creo yo.

Mi vida aquí es diferente de como fue en mi país. El clima, la comida, son diferentes. Ahora estoy bien aquí, en España. Estoy trabajando, y en cuanto consiga suficiente dinero volveré a mi país.

Me llamo Xiang Long. Tengo 27 años. Soy chino.

Vivo en España desde hace tres años. Vine para ganar dinero.

Lo que sabía de España antes de venir era lo que me decían mis amigos: ganar dinero allí es más fácil.

Escogí este país porque aquí tengo muchos amigos y esto para mí es importante. Pero además a mí me gusta España.

Lo que más echo de menos de mi país es la comida, sobre todo una fruta, el yang mei que es una fruta pequeñita, roja, muy dulce y de

Me llamo Asma, tengo 22 años y soy de Pakistán.

Hace ya dos años que vivo aquí. Lo que motivó mi venida fue el deseo de conocer la gente de España, su cultura y sus costumbres, tan diferentes a las mías. También vine para estudiar y tener un futuro mejor.

Antes de venir, sobre España tenía alguna información; sabía cosas sobre la mezquita de Córdoba y sobre Granada, que están en Andalucía. También, una vez un grupo de música de Pakistán vino aquí y grabaron un vídeo, ¡era muy bonito!

Escogí este país y no cualquier otro porque desde hace 31 años mi padre vive aquí, y como mi padre estaba aquí... Yo no hubiera podido vivir sola en algún otro país.

De mi país echo de menos mi familia, mi casa, mis amigos, mi pueblo y veinte años de mi vida que pasé allí.

Estudio español. Creo que es importante; con el castellano podemos comunicarnos con las gentes de cualquier sitio que viven en España. El castellano es más fácil que el catalán. Es una lengua agradable. Además es una lengua que no se parece nada a la mía, porque mi lengua tiene un alfabeto diferente.

Sobre los españoles, pienso que gentes buenas y malas las hay en todos los sitios. Hay que respetar para que a ti te respeten. Quiero comentar especialmente que los profesores que yo tengo son muy cariñosos y me han enseñado muchas cosas nuevas.

gusto parecido a la fresa.

Yo estoy en España y por eso estudio su lengua, el español. Me parece un poco difícil pero bonita. Es muy diferente al chino, mi lengua. De los españoles, lo que puedo decir es que yo normalmente estoy en mi tienda y yo he visto mucho ladrón. Yo no sé esta gente de qué país es porque yo no pregunto. Por lo demás, con las otras personas, todo bien.

Mi vida aquí es como yo quiero y espero que dentro de veintisiete años más yo sea un hombre muy, muy, muy rico.

Me llamo Suely Pereira Seabra, tengo 34 años y soy de Brasil.

Hace un año y veinte días que vivo en este país. Vine porque buscaba un trabajo para tener una vida mejor y ser una persona independiente.

De España, antes de venir, sabía que era un buen sitio para encontrar trabajo y que se cobraba bien.

Me decidí por este país porque tengo muchos conocidos y amigos que viven aquí hace mucho tiempo. Además tenía ganas de conocer y aprender la lengua española.

De mi tierra echo de menos muchas cosas, mi familia, mis amigos y mi hijo que es mi vida, también mi casa.

La lengua española es fácil, agradable y parecida a la mía.

Lo que pienso sobre los españoles es un poco difícil de explicar porque hay de todo. Yo he encontrado personas buenas y personas muy raras y desagradables. Y hay algunas que nos discriminan, a nosotros los inmigrantes.

Mi vida aquí sí es un poco como me imaginaba, pero sobre todo es más diferente de lo que esperaba.

Me llamo Rachid y tengo 33 años. Soy marroquí, de Larache.

Hace cuatro años y medio que vivo aquí. Vine en busca de una vida mejor.

¿Qué sabía y qué pensaba de España antes de venir? Antes de venir, tengo amigos que viven aquí hace algún tiempo y me dijeron que en España hay futuro.

Escogí este país y no cualquier otro porque aquí arreglan los papeles.

Echo de menos mi país pero lo que más me falta es mi familia y mis amigos. Estudiar español es fácil y bonito.

De los españoles pienso que son buenas personas.

Sobre mi vida aquí, he imaginado que me espera aún la vida mejor.

¡Hola! Soy Inge. Tengo 41 años. Soy belga, de Oudenaarde, cerca de Bruselas.

Vivo en Sant Celoni desde hace dos años. Tengo dos hijas muy jóvenes aún (siete y nueve años). Estamos aquí por el trabajo de mi marido, pues trabaja para una empresa multinacional belga. También nos motivó un cambio de vida.

De España sólo conocía las cosas turísticas. Antes no sabía que el catalán es una lengua tan diferente del castellano. Cataluña me gusta mucho. Las gentes son muy amables. El macizo del Montseny y los Pirineos me gustan mucho. Me gusta la naturaleza y me encanta hacer paseos por la montaña. El mar también me gusta, pero en verano hay mucha gente en la playa, por lo que nosotros vamos en primavera y otoño. También me gusta visitar ciudades como Barcelona, Girona, Figueres, para visitar los monumentos, los museos, los restaurantes. La comida catalana me agrada; los restaurantes son buenos y no demasiado caros.

Lo único que echo de menos de mi país es mi familia y mis amigos, y a veces el frío belga y ¡la nieve en invierno!

El problema para mí son los dos idiomas que se hablan aquí. Cuando llegamos empecé un curso de catalán, porque la lengua me gusta mucho, y ahora también hago un curso de castellano. Aquí se necesita hablar las dos lenguas. Pero, a veces, yo mezclo los dos idiomas. La lengua española no se parece a la mía, pienso que es difícil. Para mí el catalán es más fácil, ya que es más parecido al francés. El español es complicado de pronunciar pero es una lengua muy bonita.

De los españoles pienso que son gentes muy amables y ayudan cuando tienes problemas. Como nosotros somos belgas, no tenemos problemas ni de integración ni de racismo.

¿Mi vida aquí es como había imaginado? Pienso que es difícil imaginar cómo será la vida en otro país. Encuentro que la vida aquí es un poco más fácil y que todo es más poco a poco.

No sé cuánto tiempo nos quedaremos en Cataluña, pero no tenemos prisa por retornar a Bélgica. El tiempo es mucho mejor aquí. ¡Me gusta el sol!

Mi nombre es Paula Alves Ribeiro, tengo 26 años y soy de Brasil.

Ya hace un año y veinte días que vivo en este país. Fundamentalmente vine por razones de trabajo, aunque también me interesa conocer una nueva cultura y aprender la lengua. En mi país hay trabajo, pero para las personas que tenemos más de 25 años resulta difícil porque te consideran ya un viejo para muchos trabajos.

Lo que sabía de España antes de venir es que había mucho trabajo, principalmente en verano. Pensaba que siempre hacía frío y que jamás hacía calor. También pensaba que la comida sería muy diferente de la de mi país y que no existiría el arroz. ¡Qué suerte encontrar tanto arroz en el supermercado! A mí me gusta muchísimo.

Escogí este país porque tenía ganas de conocerlo y también su idioma, que se parece mucho al mío.

Aquí echo de menos a la familia, el clima, la comida y los amigos.

Sobre la lengua española, como ya he dicho, se parece mucho a la mía aunque algunas palabras son más difíciles de pronunciar. A mí me cuesta pronunciar la erre.

¿Qué pienso de los españoles? Pues que sois agradables pero desconfiados. Os cuesta tener confianza en una persona extranjera.

Mi vida aquí no tiene nada que ver con lo que yo imaginaba. Vivo bien. Pensaba que iba a sufrir por no tener trabajo. Gracias a Dios vivo bien.

Mi nombre es Ninel Byelkina. Tengo 58 años. Soy ucraniana, de Kiev.

Hace tres años que vivo en este país. Vine movida por el deseo de cambiar de vida. Conocí España a través de los libros y los catálogos documentales. Y pensaba que este país tenía una historia interesante, bonita arquitectura, buen clima y espléndida naturaleza. Por tanto escogí este país, porque me gusta más que cualquier otro. Aquí lo que echo de menos, lo que me falta es mi familia y mis amigos militares. Estudio español en la escuela de adultos. Este idioma me parece melódico y que no es muy difícil.

Ahora que vivo en Cataluña, pienso que la gente es muy trabajadora, inteligente, amable y simpáticos.

Mi vida aquí es mejor de lo que había imaginado porque tengo más libertad y, además, puedo ayudar a mi familia.

Me llamo Lulu Dulgheru. Tengo 44 años. Soy rumano, de Tulcea.

Vivo en este país hace dos años. Lo que motivó mi venida fue el deseo de un cambio de vida.

Antes de venir, de España sabía muy poco. Escogí este país porque aquí tengo amigos rumanos, de mi pueblo.

De Rumanía echo de menos la familia, las costumbres, la gente, los amigos, la libertad de movimientos...

La lengua española es agradable, fácil, parecida a la mía, que es también una lengua latina.

Los españoles son muy parecidos a nosotros, los rumanos.

Mi vida aquí, ahora, es diferente de lo que espero. Tengo la esperanza de que en un futuro cercano pueda cambiar y sea mucho mejor.

Me llamo Hamou. Tengo 30 años. Soy marroquí, de Ouarzazate.

Hace cuatro años que vivo aquí. Vine para trabajar y vivir mejor, porque en mi país no tenía trabajo.

Antes de venir, de España sabía que tiene el mismo clima que mi país, además de que hay mucho trabajo.

Escogí este país porque está muy cerca del mío.

Lo que echo de menos es mi familia y mi esposa.

La lengua española me parece muy bonita aunque un poco difícil. Por eso yo estudio en esta escuela.

De los españoles pienso que son diferentes a nosotros los marroquíes. Pero, como en todo el mundo, hay gente buena y gente mala.

Para mí, la vida aquí en España es mejor que en Marruecos, porque yo siempre trabajo y vivo muy tranquilo, al revés que en mi país.

Col·laboracions

Neptune

Neptune is the largest of all the gaseous planets and the first that was discovered by mathematic predictions. The interior of the planet consists of stone, water... The outer consists of hydrogen, helium, and steam water so it gets the blue colour. In 1989 the Voyager visited Neptune and discovered the "Great black Stain". The Stain is a storm with winds that blow at 2000 kilometres. This storm disappeared in 1994 but not long ago another one was created. Many winds blow to the opposite direction of the rotation.

The temperature in Neptune is as low as 260° below zero, with this temperature in the Meta in clouds is frozen.

Neptú

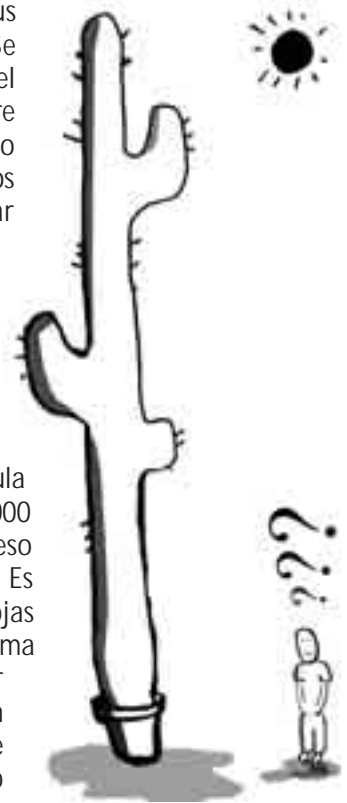
Neptú és el planeta gasós més gran i el primer que fou descobert per prediccions matemàtiques. L'interior del planeta consisteix en pedra, aigua... L'exterior consisteix en hidrogen, heli i vapor d'aigua i per això és de color blau. L'any 1989 el Voyager va visitar Neptú i va descobrir la «gran taca negra». La «taca» és una tempesta amb vents que bufen a més de 2000 km. Aquesta tempesta va desaparèixer l'any 1994, però no fa gaire se'n va crear una altra. Molts vents bufen cap al costat oposat de la rotació. La temperatura a Neptú pot arribar a 260° sota zero; amb aquesta temperatura el metà als núvols és gelat.

Jesús Liñan (Anglès III)

Curiosidades

¿Cuál es el cactus más grande del mundo?

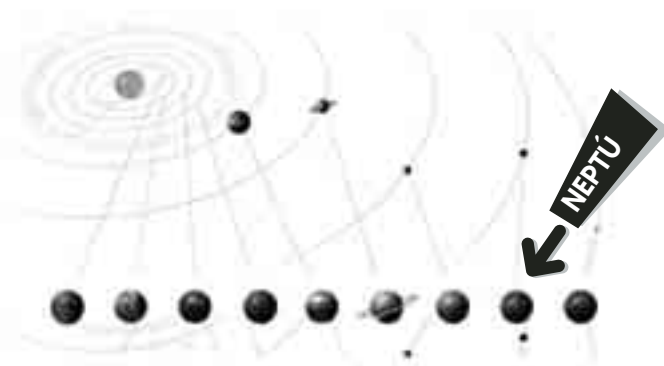
El *Carnegiea gigantea*, conocido popularmente como *saguaro*, es el cactus más grande que existe. Se desarrolla en México y en el sur de Estados Unidos, sobre todo en la zona del desierto de Sonora. Posee unos tallos altos que pueden alcanzar hasta los 20 metros de altura y sus raíces pueden llegar a extenderse hasta los 30 metros. Tiene una gran capacidad para almacenar agua, lo que le permite soportar largos periodos de sequía. Se calcula que un ejemplar de unos 1.000 kg puede multiplicar su peso por diez después de llover. Es por eso que dispone de hojas carnosas y pliegues en forma de fuelle, para poder dilatarse y contraerse según las reservas de agua. Puede llegar a vivir 200 años, pero su crecimiento es lento; tarda unos diez años en alcanzar los 30 centímetros. Está recubierto de espinas para protegerse de sus depredadores, y tiene una original forma de crecer: parte de un tallo principal del que nacen lateralmente los secundarios; al principio, siguen un sentido horizontal, pero luego se doblan verticalmente hacia arriba dando lugar a la característica forma que hace que también se lo denomine *cactus candelabro*.

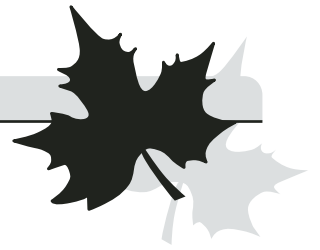

¿Por qué cuando estornudamos decimos «¡Jesús!»?

La tradición dice que, durante una epidemia de peste que hubo en Roma alrededor del año 591, los enfermos morían estornudando. Esto provocó que la gente pensara que, cuando alguien empezaba a estornudar, estaba desarrollando la enfermedad, por lo que se comenzó a decir «Dios te bendiga», para pedir que Dios le librara de dicha dolencia. Poco a poco la expresión se fue simplificando hasta quedar en «Jesús», «Salud» y otras expresiones similares.

Ignacio Ortúzar (Formació instrumental A)

The Fair of the Forest and the Land

Every year one Saturday and Sunday at the end of November, in Vallgorguina (a little village near my town) it is celebrated the fair of the forest and the land. And you can find products from the country, a little bit of everything, from homemade bread to a wicker basket, and also items of pottery, wooden things, and little details painted by hand, and there are also liqueurs, honey and sausages and cold meat. There is even a blacksmith who transforms a piece of iron to a tool for the house.

I recommend you to visit it in autumn.

La Fira del Bosc i de la Terra

Cada any, un dissabte i diumenge al final de novembre, se celebra a Vallgorguina (una petita vila prop del meu poble) la Fira del Bosc i de la Terra.

Hi pots trobar productes de casa nostra, un mica de tot, des de pa artesà a un cistell de vímet, passant per coses de terrissa, objectes de fusta, petits detalls pintats a mà, també licors, mel i embotits, fins i tot un ferrer que transforma un tros de ferro amb un estri per a la llar.

A la tardor us recomano que la visiteu.

Montse Serrano (Anglès I)

Què és un bonsai?

Introducció i història

La traducció literal de bonsai és *bon*, 'test o recipient', i *sai*, 'arbre o planta'. O sigui, 'arbre plantat en un test'. El bonsai és un arbre en miniatura que es cultiva en un test i s'assembla al de mida natural. Als seus països d'origen, a l'Extrem Orient, se'ls considera una expressió de l'harmonia entre el cel i la terra, entre els humans i la natura.

El trasfons espiritual del bonsai hem de buscar-lo a la filosofia de la vida oriental. L'amant del bonsai s'agafa temps per tenir cura i contemplar els seus arbres, veu els seus canvis amb el pas de les estacions i desenvolupa la seva creativitat per a la formació i el modelat dels arbres. La relaxació, l'equilibri i el descens mental compensen tot el temps i la dedicació que aquest arbres requereixen.

Els xinesos van ser els primers que van plantar arbres en testos, però els que van divulgar l'art del bonsai als països occidentals van ser els japonesos, de primer a l'Exposició Mundial de París el 1878 i després a Londres el 1909. Segurament van ser els monjos budistes els que van portar els bonsais al Japó als segles X i XI; per a ells es tractava d'un nexa entre Déu i els humans.

La cura bàsica del bonsai

La situació. Han d'estar a l'aire lliure, exposats als elements, el sol el vent i la pluja que necessiten per estar sans i desenvolupar-se correctament. El lloc ideal seria uns prestatges que a l'estiu es poguessin resguardar del sol i que a l'hivern es poguessin tapar amb una malla de plàstic.

El rec. Juntament amb la llum, són els dos factors fonamentals de la cura dels bonsais. El rec s'ha de fer quan la terra és gairebé seca però encara té un cert grau d'humitat. L'aigua ha de ser, si és possible, de pluja i, si no, millor que reposi durant vint-i-quatre hores a la fi de treure-li el clor que porta l'aigua de l'aixeta.

L'adob. S'han d'aportar petites quantitats d'adob en les etapes de creixement (primavera i final d'octubre). Quan fa molta calor, no (mesos de juliol i agost).

La poda. La poda de formació es realitza al principi de la primavera. La poda, juntament amb l'enfilferat, ens proporcionarà la forma de l'arbre.

El trasplantament. S'ha de trasplantar segons el creixement, cada dos o tres anys depenent de l'espècie d'arbre. Quan trasplantem tallarem una mica les arrels.

Josep Domènech (Graduat en educació secundària)

Why don't we treat other people with respect? Why don't we respect the nature?

- Palestine and Iraquian children are crying because foreign armies destroy their houses and kill their families and friends.
- In Africa people, especially children and old people don't have enough food to eat, they are starving and they can't even cry.
- The old man at the river is very sad and worried, the river is polluted, and the old man can't go fishing because there isn't any fish. We have killed them, the river is dead.
- We are destroying large areas of the Amazon rainforests and cutting down many trees in the African woods. Many wild animals are in danger of extinction.
- The water of the sea is also polluted by petrol and other substances.

If we go on living in that way...Will the world be tired and fed up with us?

Per què no tractem l'altra gent amb respecte? Per què no respectem la natura?

- Nens palestins i iraquians ploren perquè gent forastera destrueix les seves cases i mata les seves famílies i amics.
- La gent de l'Àfrica, especialment els nens i la gent gran, no té prou menjar i es mor de gana i no pot ni plorar.
- El vell home del riu està trist i preocupat, el riu està contaminat, l'home ja no pot anar a pescar perquè no hi ha peix, nosaltres l'hem matat, el riu és mort.
- Estem destruint grans zones de la selva amazònica i talant molts arbres dels boscos de l'Àfrica; els animals salvatges estan en perill d'extinció.
- L'aigua del mar també està contaminada pel petroli i altres substàncies.

Si seguim vivint d'aquesta manera, es cansarà i s'afartarà el món de nosaltres?

Josep Pagès (Anglès II)

Saint John's wart (*Hipericum perforatum*)

It is a medicinal plant. Its name in Spanish is *hipérico* and in Catalan is *pericó*. This plant grows all over Europe. In Catalonia it is very well considered for its medicinal proprieties.

Its appearance: It is a perennial plant with branches. It has got roots and many leaves that grow opposite (medicinal oil can be extracted from them); the flowers are golden colour and appear from May to August, and the fruit is like a capsule and it has got a lot of black seeds.

Medicinal proprieties: It is a painkillers, tranquillizer and anti depressant. The oil is also good for the skin burns.

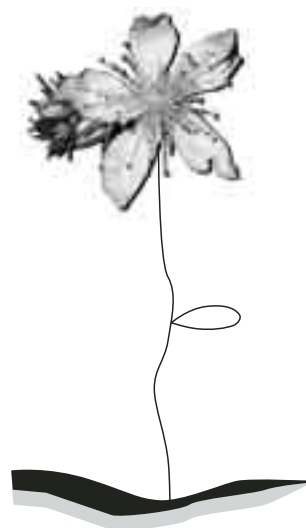
La flor de sant Joan (*Hipericum perforatum*)

És una planta medicinal. El seu nom en castellà és *hipericó*, i en català, *pericó*. Aquesta planta creix a tot Europa. A Catalunya està molt ben considerada per les seves propietats medicinals.

La seva aparença: És perenne i té ramificacions. Té arrels i moltes fulles que creixen en direcció contrària (se'n pot treure oli medicinal). Les flors són daurades i apareixen de maig a agost; la fruita és com càpsula i té moltes llavors negres.

Propietats medicinals: És un calmant, tranquil·litzant i antidepressiu. L'oli també és bo per a les cremades de la pell.

Rafa Peaguda (Anglès II)

www.vuestrosalvador.com

Una calurosa noche de agosto Periko y Marya no tienen muchas ganas de salir porque no hacía muchas horas que habían llegado de México y todavía estaban un poco despistados a causa del *jet lag*. Entonces deciden enchufarse a Internet en busca de páginas *frikies*. Les llama la atención una que ponía «vuestro salvador».

PERIKO: Clica esta página, que seguro que es de algún zumbado del estilo de Carlos Jesús.

TXUS: Hola, soy Jesús, pero podéis llamarme Txus.

MARYA: ¿De dónde ha salido este tarado?

TXUS: Soy el Mesías, vuestro Salvador, el hijo de Dios.

PERIKO: Sí, la versión cibernética, con corona de *piercing*, túnica a lo Cristo y tatuajes de color rojo en la cara y manos, simulando heridas.

MARYA: Sí, y yo soy el papa.

TXUS: Sí, tenéis que creerme, vosotros sois los elegidos para cambiar el curso de la historia.

PERIKO: Gracias por confiar en nosotros, maestro, ja, ja, ja...

TXUS: No hace falta que me llames Maestro, como si fueras un apóstol. Simplemente, Txus.

TXUS: Quiero contactar con la juventud, con las cosas que están de moda. Llevo un tatuaje del Che, uno de Bob Marley y otro del Camarón.

MARYA: ¿Que Cristo tenga que seguir unos cánones para ser aceptado por la masa juvenil? Sin tener estilo propio y dejar modas aparte.

TXUS: Me hice las rastas porque quería cambiar un poco el *look*, mi toque *fashion* se debe a que las vestimentas se habían quedado muy obsoletas después de dos mil años. La barba bien rebajadita. Llongueras es un poco caro, pero ha hecho un trabajo divino.

MARYA: Con estas rastas pareces la versión blanca de Bob Marley.

TXUS: Mira los tatuajes del Che, de Bob y el Camarón.

PERIKO: ¿Y eso a qué se debe?

TXUS: A que me gusta mucho como cantan y me lo paso muy bien con ellos. Ernesto luchó por la igualdad y lo mejor para los pueblos, aunque utilizó la guerra para salir victorioso, pero en el fondo es puro corazón. José y Bob, a pesar de las vidas que llevaban antes, ahora son personas renovadas y no consumen ningún tipo de droga. Lo único más parecido a los psicotrópicos es el amor al prójimo.

MARYA: ¿Cómo es que el hijo de un dios necesita otros ídolos en quien fijarse?

TXUS: Me gusta como han quedado y con mucho orgullo los luzco en los brazos.

PERIKO: Sí que están curradísimos. Nunca hubiera pensado que el hijo de Dios fuera tan sencillo y enrollado.

TXUS: Gracias, no soy merecedor de tan dignas palabras.

MARYA: ¿Es verdad lo que dice Sabina en su canción respecto a Magdalena?

TXUS: Bueno, eso es agua pasada, un desliz lo tiene cualquiera, soy humano.

Txus vio que estaban empezando a hacer preguntas comprometidas, pensó que debía finalizar su charla antes de que le hicieran alguna pregunta embarazosa referente a sus padres.

TXUS: Recordad que debéis continuar con mi labor, yo os he enseñado el camino de la salvación, ahora sois vosotros los que tenéis que liberar a la humanidad de su egoísmo, que la esta llevando a la destrucción.

PERIKO: ¡Ostras! Pues es verdad, se ha ido.

MARYA: Vámonos a las Ramblas y le contamos a la gente lo que nos ha pasado.

La gente de la Ciudad Condal, acostumbrados a personajes de aquella índole, no les prestaban la más mínima atención. Los extranjeros ponían cara de interesados porque no se enteraban de nada. No se explicaban qué hacía una pareja contando una historia. Algunos aplaudían pensándose que eran actores aficionados o algo así, y porque no pusieron una gorra, porque a lo mejor les hubiesen echado algún céntimo.

Pero lo que al principio a alguno le sorprendió, al final a un vecino que tenía que madrugar mucha gracia no le hizo y llamó a la policía. La policía les obligó a marcharse, pero ellos se negaban justificando que tenían la urgente misión de salvar a la humanidad.

Al día siguiente fueron portada de los diarios de la ciudad, en los que se podía leer: «Una pareja de iluminados, Periko P. T. y Marya F. M., fue detenida por escándalo público y resistencia a la autoridad. Los dos jóvenes padecían un alto grado de embriaguez a consecuencia de la mezcalina, según aseguraron fuentes policiales.»

José M. González Calle (Accés a la universitat)

La mar de mala

La virulencia de las gigantescas olas arremete sin piedad contra el litoral asiático, tragándose la costa con una voracidad desmesurada. Las personas corren a buscar la salvación en lugares más elevados, pero es inútil, cuántos cuerpos yacerán inertes, varados ya en las pacíficas playas que unos días antes fueron el caos.

El agua fue arrollando todo lo que tenía por delante, a su paso inundaba pueblos, anegaba campos, donde sembró la destrucción. Los que se quedaron a cubierto y lo presenciaron in situ, se quedaron atónitos, no daban crédito a lo que percibían sus retinas, petrificados e impotentes por no poder salvar a las pobres gentes que eran sacudidas a merced de las aguas como un barco a la deriva en un día de tormenta.

Quizás esta muestra de poderío, de fuerza, sea la forma de vengarse de la mar por todo el mal que le estamos haciendo, en algún caso irreparable. Pero siempre lo tienen que pagar justos por pecadores. Occidente arrasa con todo y luego la naturaleza se ceba en los más vulnerables (también perecieron muchos turistas). Quizás es la ley de la vida: en la naturaleza los más débiles son la presa de los depredadores, que en este caso es el mar. El mayor depredador acuático que implanta el terror en la tierra.

José M. González Calle (Accés a la universitat)

Muhammad Iqbal (Pakistán, 1873-1938)

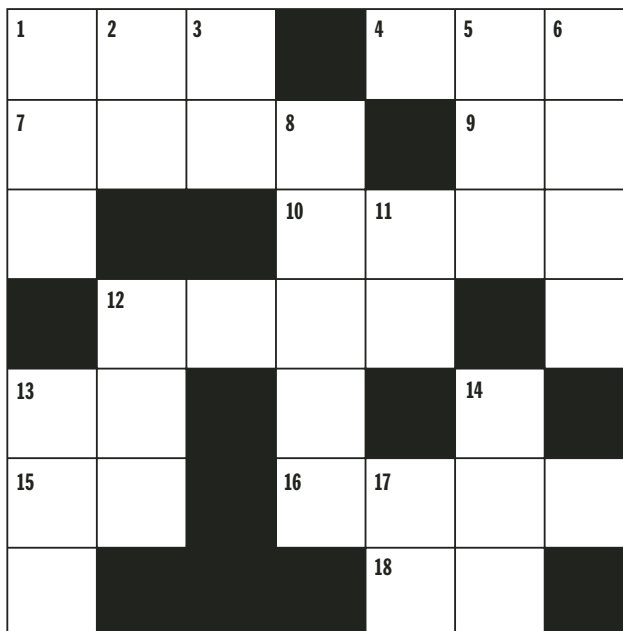
¿Qué es la vida, sino liberarte de moverte alrededor de cualquier otro y considerarte tú mismo como santuario? Bate las alas y escapa de la atracción de la tierra.

De Los secretos del yo

Filósofo, poeta y líder político indio musulmán, nacido en Sialkot (India, actualmente Pakistán). En 1927 fue elegido para la legislatura provincial del Punjab y en 1930 se convirtió en presidente de la Liga Musulmana. Aunque al principio fue defensor de la unidad indio-musulmana en el marco de un único estado indio, más tarde abogó por la independencia Pakistaní. Además de su activismo político, Iqbal fue considerado el primer pensador musulmán de su tiempo. Su poesía y su filosofía escritas en urdú y persa insistían en el renacimiento del islamismo y en la liberación espiritual a través del desarrollo personal, la integridad moral y la libertad individual. Aunque Iqbal no llegó a ver la creación de un Pakistán independiente en 1947, se le considera el padre simbólico de la nación, y la fecha de su muerte, el 21 de abril, es el día de la fiesta nacional.

Asma Batool (Castellà elemental)

CROSSWORDS

ACROSS

- 1 One and one make ____.
- 4 Not good.
- 7 This book is Mary's. It is ____.
- 9 The contrary of yes is ____.
- 10 This car is ____ in Japan.
- 12 També in English.
- 13 Here is John. ____ is a boy.
- 15 We live ____ Mexico.
- 16 How many ears have we got? We've got two ____.
- 18 That is my pen. Give it to ____.

DOWN

- 1 Can you tell me ____ time?
- 2 I like Tim. ____ are friends.
- 3 Is he tall ____ short?
- 5 Bill ____ Peter are brothers.
- 6 What ____ Ingrid do to relax?
- 8 To ____ a pipe.
- 11 Susan is not tall ____ her brother.
- 12 $6 + 4 = ?$
- 13 Where is Jim? Can you find ____?
- 14 There ____ three books on the table.
- 17 I ____ six years old.

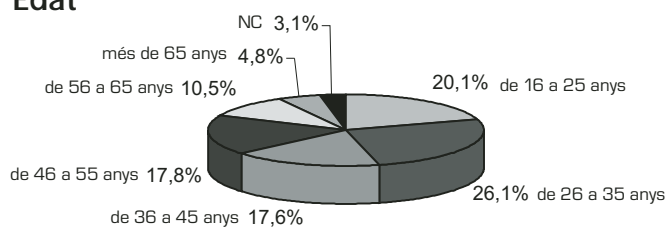
Lluís Peña (Anglès II)

Qüestionari d'inici de curs

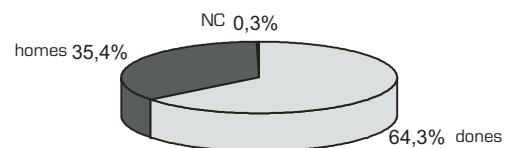
Graduat en educació secundària

Aprofitant que l'estadística és un tema que forma part del currículum de Graduat en educació secundària, hem realitzat un estudi estadístic amb els resultats del qüestionari d'inici de curs que responen els alumnes del centre. En els gràfics mostrarem els resultats globals, encara que les taules de freqüències s'han realitzat per nivells i mòduls, i si creiem que pot ser d'interès, farem algun comentari sobre les respostes que s'han produït en algun d'aquests. El nombre de persones que va respondre l'enquesta va ser de 353, de les quals mostrem en aquests gràfics el sexe i l'edat.

Edat

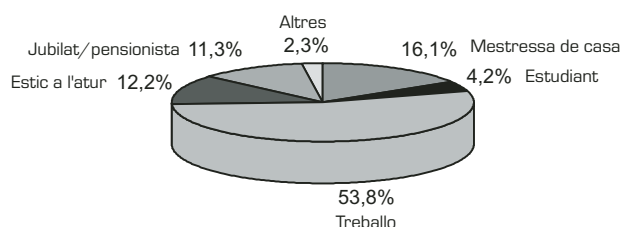
Sexe

Els resultats obtinguts de les qüestions proposades han estat els següents:

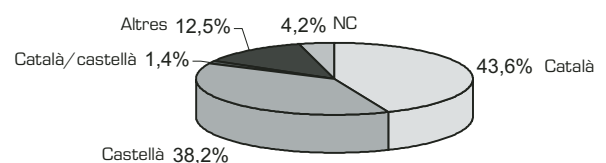
1. Quina és la teva situació laboral actualment?

De les persones que responen l'enquesta, un 54 % està treballant. La situació de la resta d'enquestats es reparteix entre mestresses de casa, aturats, jubilats i estudiants. En alguns cursos, com anglès, Internet i els de preparació de les proves d'accés, el percentatge de les persones que treballen és molt més elevat que el global.

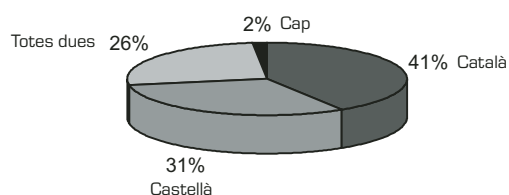
2. Quina és la teva llengua materna?

Podem observar que no hi ha una diferència significativa entre el català (amb un 43 %) i el castellà (amb un 38 %). També hi ha un percentatge que reflecteix que hi ha persones d'altres països i que, per tant, la seva llengua materna és una altra.

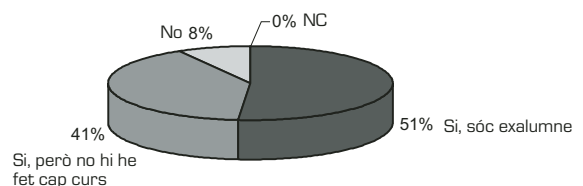
3. Quina llengua fas servir més?

Les persones enquestades utilitzen més el català que el castellà. Cal remarcar que una quarta part utilitza indistintament el català i el castellà.

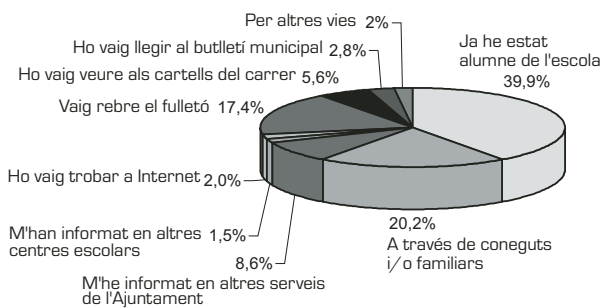
4. Coneixies l'existència de l'escola d'adults abans d'apuntar-t'hi?

La majoria de persones ha contestat afirmativament; d'aquestes, 181 són exalumnes i 143 són persones que s'han matriculat a l'escola per primera vegada.

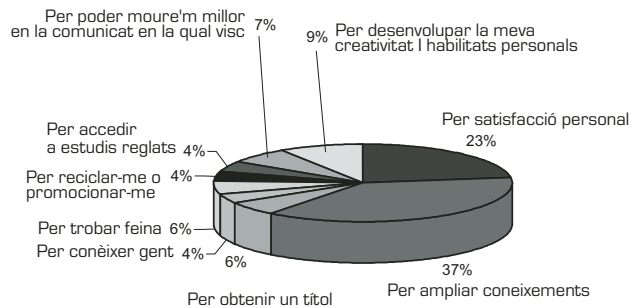
5. Com t'has assabentat de quan i on t'havies de matricular?

Un percentatge força elevat (40 %) dels enquestats coneixia el procés de matrícula perquè ja havia assistit a l'escola d'adults. També cal comentar que un 20 % se'n va assabentar per coneguts i/o familiars, i un 17 % perquè havia rebut la informació a casa.

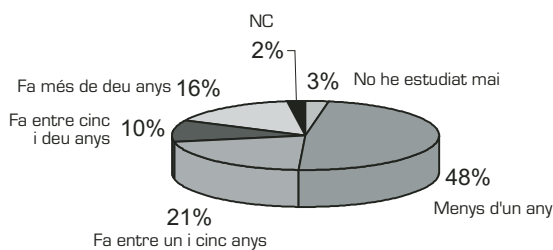
6. Per què creus que et pot servir aquest curs?

En aquesta qüestió s'ha de tenir en compte que algunes persones han escollit més d'una opció. La més elevada és la d'ampliar coneixements, encara que també cal destacar que ho fan per satisfacció pròpia. Els percentatges obtinguts de la resta d'opcions estan molt repartits, tal com es pot veure al gràfic corresponent.

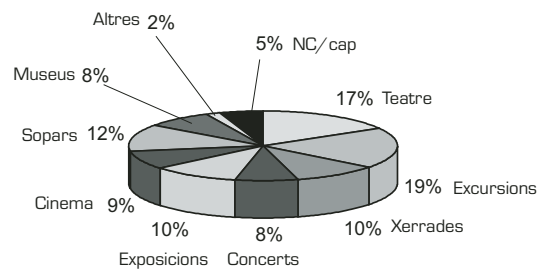
7. Quant temps fa des que vas estudiar algun curs o curset per última vegada?

De les 353 persones enquestades, 169 han respost que havien estudiat en l'últim any. Cal constatar que 10 persones no havien estudiat mai.

8. Quines activitats extraescolars proposaries?

La majoria dels alumnes que han contestat l'enquesta han proposat més d'una activitat. Aquestes, de més a menys proporció, són les següents: excursions, teatre, sopars, exposicions, xerrades, cinema, museus i concerts.

CONCLUSIONS

D'acord amb aquests resultats, volem constatar que la majoria de persones coneixia el Centre de Formació d'Adults. La motivació més destacable que ha portat a aquestes persones a matricular-se a algun dels cursos ha estat la d'ampliar els seus coneixements; moltes d'elles no fa gaire temps ja havien realitzat algun altre curs, la qual cosa demostra el seu interès per anar ampliant la seva formació, tenint en compte, a més, que un nombre considerable estant treballant.

L'any 2005 és un any emblemàtic per a la literatura: s'esdevé el quart centenari de la publicació de *Don Quijote de la Mancha*, de Miguel de Cervantes, un llibre universal. Una oportunitat perfecta per a una celebració i per fomentar el gust per la lectura, sota el guiatge, en aquest cas, dels alumnes dels cursos d'accés a la universitat, que us ressenyen i us recomanen a continuació una sèrie de llibres. I recordeu: «Qui molt llegeix molt coneix.»

Franz Kafka, *La metamorfosis*

(Resumen de la novela gráfica *Kafka para principiantes*, escrita por David Zane Mairowitz y dibujada por Robert Crumb.)

Al despertar, Gregorio Samsa se vio transformado en un enorme insecto. Ahora comía alimentos medio podridos y su visión se mermó bastante, pero había adquirido la habilidad de trepar por las paredes. La transformación no terminaría jamás, porque era consciente de la repulsión que causaba a los demás, escuchando a través de la puerta de su cuarto.

Para evitar que su hermana lo viera cuando le llevaba la comida, se escondió. Su hermana quería retirar todos los muebles para que no le entorpecieran los movimientos y para ello requería de la ayuda de su madre. Retiró un cuadro, y entonces Samsa salió de su escondrijo apresuradamente, fue directo hacia dicho cuadro y la madre se desmayó del susto. Samsa se puso nervioso; con la confusión se cerró la puerta de su habitación y acabó en el *living*. Poco después llegó el padre malhumorado del trabajo; se ensañó con él tirándole manzanas, una de las cuales se le hundió en la espalda.

Transcurrió un mes. Tullido a causa de su herida, la manzana se pudrió sobre su espalda. Samsa estaba cubierto de polvo, restos de pelos y trozos de comida enganchados en los costados y al poco tiempo murió. Al deshacerse del bicho, la familia comenzó a respirar un aire nuevo.

José M. González Calle

Javier Moro, *Las montañas de Buda*

Aquest llibre explica la història del Tibet, del dalai-lama i de dues dones que creuen a peu les muntanyes més altes del món. Ha sigut un llibre que m'ha agradat molt, però també m'ha impactat per la duresa de les històries que s'hi expliquen, pels desafiaments d'unes monges vers els invasors xinesos, per les tortures... El recomano a tothom perquè et fa pensar molt i, a més, és de lectura amena.

Eugènia Mirete

Sarah Waters, *Falsa identitat*

Aquest és un dels llibres que he llegit que m'ha agradat més. Relata una història d'amor i de traïcions obscures al Londres de mitjan del segle XIX. La novel·la critica la moral i la hipocresia sexual victoriana. El llibre narra la vida de la Sue Trinder, una noia òrfena que viu entre lladres. Des del primer moment de la seva existència, però, el seu destí queda lligat a una altra òrfena.

Waters fa una descripció de l'època molt encertada, que fa que t'enganxis a la història i no puguis deixar de llegir-la. El llibre està dividit en tres grans parts. Val la pena llegir-lo de cap a peus, ja que el final és sorprenent. Que tingueu una gran lectura.

Anna Padró

Antoine de Saint-Exupéry, *El principito*

Quando se nos pidió la colaboración en la revista de la escuela de adultos para comentar o hacer una reseña sobre un libro, se me presentó un serio dilema. Soy lectora habitual, pero esto de recomendar es tarea complicada.

Después de bastantes reflexiones, se me ocurrió la idea de hablaros sobre un «librito» que se lee con facilidad y nos recuerda cosas tan sencillas y baratas como la ternura, el cariño, la amistad, la comprensión, la solidaridad bien entendida y, sobre todo, nos recuerda que, antes de ser adultos, todos hemos sido niños. Espero que encontréis de dos a tres horitas para disfrutar de esta maravilla: *El principito*, de Antoine de Saint-Exupéry.

El autor de este libro nació en Lión (Francia) en 1900, fue piloto de aviación y participó en la Segunda Guerra Mundial con los países aliados; murió en 1944 durante un vuelo de reconocimiento.

Parece insólito que un señor que ha vivido la disciplina militar pueda escribir con tanta delicadeza. Ya solo por esa contradicción merece la pena leerlo.

Carme Roquet

SOLUTIONS

1	T	W	O		4	B	A	D	6
7	H	E	R	8	S		9	N	O
	E			10	M	A	D	E	
		12	T	O	O	S			S
13	H	E			K		14	A	
15	I	N			16	E	A	R	S
	M					18	M	E	

ACROSS

- 1 TWO
- 4 BAD
- 7 HERS
- 9 NO
- 10 MADE
- 12 THIS
- 13 HE
- 15 IN
- 16 EARS
- 18 ME

DOWN

- 1 THE
- 2 WE
- 3 OR
- 5 AND
- 6 DOES
- 8 SMOKE
- 11 AS
- 12 TEN
- 13 HIM
- 14 ARE
- 17 AM

Les integrants d'aquest grup de formació instrumental som dones immigrades d'origen marroquí que estem aprenent el català a nivell oral. Aquest aprenentatge es porta a terme a través de centres d'interès bàsics (la casa, l'entorn, el temps, la salut,...).

El treball que aportem a la revista és una explicació sobre el calendari gregorià, adoptat gairebé per tots els països, i el calendari musulmà, utilitzat als països d'aquest àmbit. Entre totes hem escrit els mesos de l'any dels dos calendaris, en àrab i en català.

Actualment, als països musulmans, i especialment als àrabs, el calendari musulmà és usat simultàniament amb el calendari gregorià. Per exemple, al Marroc es fa un ús quotidià del calendari solar gregorià per als assumptes de negocis, de feina i a l'escola, i el calendari islàmic és emprat per als religiosos. A diferència del calendari gregorià, l'islàmic comença el 15 o 16 de juliol de 622 de l'era cristiana en l'anomenat *any de l'Hègira* ('emigració'), quan es commemora l'exili de Mahoma i dels seus seguidors de la Meca a la ciutat de Medina.

Aquest calendari, que era emprat antigament pels àrabs i després es va estendre pel món musulmà, era lunar, i cada any estava dividit en dotze mesos, de 29 i 30 dies, alternativament. Després, el calendari va passar a estar format per cicles lunars de 30 anys de 19 anys de 354 dies i 11 anys de 355 dies, perquè la durada mitjana de la llunació sobrepassa en quaranta-vuit minuts la durada mitjana del mes lunar musulmà, una diferència que obliga a afegir onze dies cada 30 anys.

Els anys de 354 dies s'anomenen *anys simples* i es divideixen en sis mesos de 30 dies i sis mesos de 29 dies. Els anys de 355 dies s'anomenen intercalares i es divideixen en set mesos de 30 dies i uns altres cinc de 29 dies. Anys i mesos van alternant-se, i així, per cada 33 anys civils gregorians transcorren 34 anys civils musulmans.

El calendari musulmà (calendari lunar) no coincideix amb els mesos del nostre calendari gregorià. S'han d'utilitzar taules i fórmules matemàtiques per fer la correspondència dels dies.

El dia comença amb la posta del sol i el mes comença uns dos dies després de la lluna nova, quan comença a veure's el creixent. El resultat és que, a diferència dels mesos del calendari gregorià, els mesos musulmans es desplacen gradualment per les estacions, de manera que, passats uns anys, el mateix mes cau en estacions diferents.

Per establir la correspondència entre els dos calendaris existeix una fórmula. Podríem calcular, per exemple, que l'any 2005 correspondria a l'any 1426 del calendari musulmà.

Els mesos de l'any del calendari musulmà

كرم	1	MUHARRAM
صفر	2	SAFAR
ربيع الأول	3	RABIU AL-AWAL
ربيع الثاني	4	RABIU AZ-ZANI
جمادى الأولى	5	JUMADA AL-AWAL
جمادى الثانية	6	JUMADA AZ-ZANYA
رجب	7	RAJAB
شعبان	8	X'ABAN
رمضان	9	RAMADÀ
شوال	10	X'AWAL
ذو القعدة	11	DU AL-QI'DAT
ذو الحجة	12	DU AL-HIJJAT

Els mesos de l'any del calendari gregorià

El calendari gregorià, utilitzat gairebé a tots els països, el va establir el 1582 el papa Gregori XIII i prové del calendari julià. Els anys compten a partir del naixement de Jesucrist (any I).

És conegut que l'any no té un nombre exacte de dies, sinó que hauria de tenir 365 dies + 5 hores + 48 minuts + 46 segons = 365.242199 dies. Per tant, aquesta desviació de 6 hores gairebé suposa una desviació d'1 dia cada 4 anys, és a dir, un mes cada poc més d'un segle. Això vol dir, per exemple, que a causa d'aquest desfasament, al cap de molts segles l'agost podria ser un mes de l'hivern. Aquest problema va ser solucionat primerament amb el calendari julià, en què va introduir el sistema de 3 anys «normals» i un quart de «llarg» o bixest, en què s'introdueix un dia més al febrer, que passava a tenir 29 dies.

Al cap d'uns anys, com hem dit anteriorment, Gregori XIII va intentar millorar el sistema, atès que aquest també tenia una petita desviació (11 minuts i 14 segons de més). Aquest canvi va consistir a mantenir tres anys ordinaris i un de bixest (múltiple de 4), però va agregar la regla següent: si el nombre de l'any finalitza amb dos zeros i el nombre de centenes no és divisible entre 4, llavors aquest any seria ordinari i no bixest, com correspondria.

L'any gregorià, consta de 7 mesos de 31 dies, 4 de 30 dies i un, el febrer, que en té 28 en els anys ordinaris i 29 en el de bixest. Els anys ordinaris es divideixen en 52 setmanes i un dia, i els bixestos, en 52 setmanes i dos dies. Això fa que, si en un any, una data cau en un determinat dia de la setmana, l'any següent cau en el dia següent; si l'any és bixest, les dates compreses entre el març i el febrer de l'any següent cauen dos dies de la setmana més endavant en relació amb el dia en què havia caigut l'any anterior.

GENER	يَنَايَر	YANĀYAR
FEBRER	فَبْرَايَر	FABRĀYAR
MARÇ	مَارَس	MĀRS
ABRIL	أَبْرِيْل	ABRĪL
MAIG	مَآي	MĀY
JUNY	يُونْيُو	YŪNYŪ
JULIOL	يُولْيُوز	YŪLYŪZ
AGOST	عُشْت	ĠUXT
SETEMBRE	سُتْبِر	XUTANBĪR
OCTUBRE	أَكْتُوبَر	UKTŪBAR
NOVEMBRE	نُؤْبِر	NŪNBĪR
DESEMBRE	دُجَنْبِر	DJANBĪR

La cuina de Don Quijote

Formació instrumental III

Tot just al començament de l'obra, Miguel de Cervantes fa una precisa enumeració dels hàbits alimentaris del seu heroi: «Una olla de algo más vaca que carnero, salpicón las más noches, duelos y quebrantos los sábados, lentejas los viernes, algún palomino de añadidura los domingos, consumían las tres partes de su hacienda.» Una descripció tan detallada demostra ben clarament que el menjar no és un assumpte menor al *Quixot*.

Cervantes recull en la seva novel·la un ampli repertori de plats típics i representatius de la cuina de la Manxa. Amb gran talent, narra des de la cuina tradicional, de necessitat, de subsistència, fins al festí gastronòmic d'una cuina esplèndida. És una cuina basada en una economia agrícola i ramadera, en productes naturals.

Aquells plats que en un altre temps s'oferien en les ventes i posades, aquella cuina d'hostalers i correca-mins, avui podem gaudir-la en molts dels restaurants d'aquelles boniques terres.

De la mano de Miguel de Cervantes, el Quijote emprende su aventura por tierras de la Mancha. Nuestro viaje, que es el suyo, empieza a lomos de Rocinante. Visitamos a su amada Dulcinea, ¡hay que despedirse! Nos espera una gran aventura. Pasaremos por muchas villas y pueblos.

—¿Estás de acuerdo Sancho?

—Lo que mi señor mande. ¿Ve aquella venta, mi señor? Allí comeremos un buen gazpacho.

—¿Qué dices? ¡Pues galiano es su nombre!

Y así, de la mano de nuestros personajes, degustaremos la perdiz roja a la toledana (de este plato viene aquel refrán que dice «Cocinero y cochero tómalos de Toledo»), el pisto manchego, el venado o el jabalí al horno de leña con berenjenas de Almagro, los zaranjos (elaborados con tripas de cordero al horno enrolladas en una ramita de sarmiento), la trucha y los cangrejos cocinados con setas, estofado de ciervo, el atascaburras (plato a base de bacalao, para comer despacio y reposar después), morteruelo de hígado de cerdo, gallina o caza con hierbas aromáticas (queda como un paté y se sirve caliente). Y todo esto podemos regarlo con sus vinos de buena y variada calidad.

«El brindis»

Entre bromas y entre veras
tengo mi vaso en la mano
para brindar por ustedes,
que no es un empeño vano.
¡Bebamos!

Para acabar, los postres. Tenemos el queso manchego en sus tres variedades: tierno, semicurado y curado. Se come como postre, con miel, o como entrante. También degustaremos las delicias de Albacete y Almansa, la bizcocheta, los pestiños, el aguamiel, los mazapanes y las marquesitas de Toledo, y las dulcineas del Toboso.

—Mi señor, tenemos que descansar pues... mañana temprano hemos de regresar.

—Razón llevas, Sancho.

Anita Gil

La gastronomía de la Mancha tiene una estrella: el queso. Presenta múltiples variedades, aunque la que más brilla es la elaboración curada. Pero para llegar al queso curado es preciso empezar por el principio.

El principio está en el campo. La vida pastoril de los manchegos se refleja en sus comidas. Las gachas con tropezones y las migas de pastor, por ejemplo, son codiciadas por los amantes del buen yantar, aunque resultan platos un tanto contundentes para la vida sedentaria de vacaciones. No obstante, siempre cabe una excepción. Si se trata de visitar ventas y mesones, el lomo a la orza, las aceitunas aliñadas y el jamón de la tierra son algunas de las tapas que se ofrecen al foráneo.

Y la oferta gastronómica culmina con los postres, que satisfacen con creces al comensal: los cordiales de Criptana (mazapanes redondos rellenos con cabello de ángel), los ombligos de Dulcinea (elaborados a base de agua, huevo, harina, aromas y crema de almendras) o el arroz con duz (azúcar de caña). Y estas delicias conviene degustarlas con vino de Tomelloso o, puestos a catar, podríamos probar el brandy destilado en este pueblo.

Ángeles Vargas

Mi nombre es Pilar Martínez, nací en Hellín, un pueblo de Castilla-La Mancha. Su gastronomía está muy relacionada con el campo y la caza. Mi abuela hacía una comida muy típica, el *gaspacho manchego*. Os explicaré como se hace para seis personas. Los ingredientes serán un conejo de monte o liebre, una perdiz, dos cucharadas de aceite de oliva, dos dientes de ajo, una cebolla grande, dos copas de vino blanco, unas hebras de azafrán, seis granos de pimienta, canela en polvo, romero y tomillo en rama, sal, dos tortas de pan sin levadura y unas rebanaditas de pan.

La carne se limpia y se corta en trozos grandes. En una sartén con aceite, se fríen los ajos, las rebanadas de pan y el hígado de conejo. Una vez frito se saca del aceite y se reserva. Se echan en el aceite el conejo y la perdiz sazonados con sal, y al empezar a dorarse se les añade la cebolla picada y se deja que tomen un ligero color dorado; se les agrega el vino y doble cantidad de agua y se cuecen. En un almirez se machacan las hebras de azafrán, la pimienta, los ajos, el pan frito y el hígado del conejo, se diluyen con un poco de caldo de la sartén y se añaden a ésta; se rectifica todo de sal y se le añade la canela y una de las tortas de pan desmigada. Este plato se suele comer en la sartén, ayudándose con trozos de la otra torta.

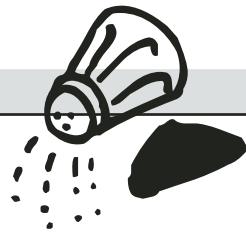
Y como no podía faltar, en Semana Santa mi madre hacía los *panecillos dulces*, postre que no se cocina durante el resto del año. Se hacen con huevos, pan sobao, azúcar, miel, cáscara de naranja seca, canela en rama y piñones. La elaboración es un poco compleja ya que, por ejemplo, el pan se compra dos o tres días antes para que se seque y se desmigüe mejor. La cáscara de naranja se selecciona durante el invierno y es tradicional secarla colgada en la chimenea.

Mezclamos los huevos y el pan rallado hasta obtener una masa blanda que se fríe en aceite no muy caliente. Se prepara un almíbar con agua, canela, azúcar, miel, corteza de naranja y piñones, y en él se cuecen muy lentamente los panecillos hasta que se esponjen.

Espero que con este escrito se conozca un poco mejor la gastronomía de Castilla-La Mancha, mi tierra y la de Don Quijote.

Pilar Martínez

Otras recetas

Formació instrumental III

Ajoarriero o atascaburras

Ingredientes:

- patatas cocidas,
- ajos picados,
- huevos,
- huevos duros,
- bacalao (desalado y desmenuzado),
- aceite de oliva y
- sal.

Las cantidades de estos ingredientes varían en función del gusto de los comensales.

Se chafan las patatas y los huevos duros en un bol grande, y con la maza del mortero se van mezclando con cuidado mientras se van añadiendo el resto de los ingredientes. El aceite se añade el último y se sigue mezclando lentamente hasta conseguir un puré suave pero consistente. Se sirve frío, en cazuelitas de barro, con pan tostado. Este plato suele hacerse por Semana Santa.

Casimira Ruiz

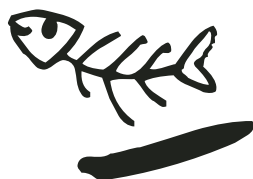
Andrajos

Necesitamos pimientos, cebolla, ajo, berenjenas, tomates, almejas y bacalao.

Primer paso: La verdura se lava y se corta en trozos cuadrados que se refrién en una cazuela. Se añaden las almejas lavadas y el bacalao desalado, a trozos. Al refrito se le añade agua, los condimentos de pimentón y una hebra de azafrán.

Segundo paso: Cogemos una cazuela y ponemos agua, sal y harina para formar una masa, formando una torta fina (según las personas que van a comer, así se hacen de tortas). Cuando hierve el refrito de las verduras y el bacalao, se trocea la torta y se añade a ese caldo. Se deja hervir todo junto como un cuarto de hora. Se sirve calentito. Es un plato típico de Semana Santa.

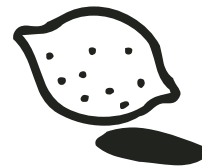
María Calabria

Resolí (licor típico de Cuenca)

Cocer en agua cáscaras de naranja y limón, canela, anís y café. Luego se tuesta azúcar a punto de caramelo y se mezcla con el resto. Una vez enfriada la mezcla, se echa aguardiente. Se deja macerar durante diez días, se saca todo y el líquido se embotella.

Juana Colón

Pisto manchego

Ingredientes (para cuatro personas):

- cebollas,
- 500 g de calabacines,
- 500 g de tomates maduros,
- 3 pimientos rojos,
- 3 pimientos verdes,
- 200 g de jamón curado,
- 2 huevos frescos y
- sal, pimienta y aceite de oliva.

1. Asar los pimientos en el horno, dándoles la vuelta para que se asen todos por igual. Dejarlos enfriar, pelarlos, retirarles las semillas y cortarlos en tiras.
2. Pelar los tomates y cortarlos a trozos.
3. Cortar el jamón a dados.
4. En una cacerola, calentar el aceite y rehogar las cebollas peladas y cortadas a láminas. Dejar cocer hasta que estén blandas.
5. Cuando estén a su punto, añadir los calabacines, cortados en rodajas de 0,5 cm, y dejar cocer hasta que estén casi transparentes.
6. Añadir los tomates troceados, remover durante unos segundos y añadir el jamón y los pimientos asados.
7. Cocer todo junto unos 15 minutos más. A medida cocción, comprobar el punto de sal, rectificar y espolvorear con pimienta.

Liudmila Panchanka

Informació del centre

Horaris

Les classes s'imparteixen des de les 3 de la tarda a les 10 del vespre, amb la distribució següent:

FORMACIÓ INSTRUMENTAL I:

de dilluns a dijous de 15 a 16.30 h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL II:

de dilluns a divendres de 16 a 17.30 h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL III:

de dilluns a divendres de 16 a 17.30 h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL:

Grup A: dilluns, dimecres i divendres de 20 a 22 h

Grup B: dilluns, dimecres i divendres de 20 a 22 h

GRADUAT EN EDUCACIÓ SECUNDÀRIA:

de dilluns a divendres de 17 a 20 h

PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ:

dilluns i divendres de 17 a 19 h i dimarts i dijous de 17 a 20 h

PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR:

Part comuna:

Grup A: dilluns de 18 a 22 h i dimarts de 19 a 22 h

Grup B: dimecres de 18 a 22 h i dijous de 19 a 22 h

Part específica:

Depèn de les assignatures que hagi de cursar l'alumne.

En la franja horària de 18 a 22 h

PROVA D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT:

Part comuna:

Grup A: dilluns de 18 a 22 h i dimarts de 19 a 20 h

Grup B: dimecres de 18 a 22 h i dijous de 19 a 20 h

Part específica:

Depèn de les assignatures que hagi de cursar l'alumne.

En la franja horària de 18 a 22 h

INICIACIÓ AL CATALÀ ORAL:

dimarts i dijous de 15 a 16.30 h

CASTELLÀ PER A ESTRANGERS:

Iniciació al castellà oral: dimarts i dijous de 20 a 21.30 h

Castellà elemental: dimarts i dijous de 20 a 21.30 h

ANGLÈS:

1r nivell: dilluns i dimecres de 18 a 19 h

2n nivell: dilluns i dimecres de 19 a 20 h

3r nivell: dilluns i dimecres de 20 a 21 h

INFORMÀTICA:

D'octubre a febrer

INTRODUCCIÓ A LA INFORMÀTICA:

Grup A: dilluns i dimecres de 16 a 18 h

Grup B: dilluns i dimecres de 18 a 20 h

Grup C: dilluns i dimecres de 20 a 22 h

OFIMÀTICA:

Grup A: dimarts i dijous de 16 a 18 h

Grup B: dimarts i dijous de 20 a 22 h

INTERNET:

dimarts i dijous de 18 a 20 h

De febrer a juny

INTRODUCCIÓ A LA INFORMÀTICA:

Grup D: dimarts i dijous de 20 a 22 h

INFORMÀTICA FÀCIL:

dimarts i dijous de 16 a 18 h

OFIMÀTICA:

Grup C: dilluns i dimecres de 16 a 18 h

Grup D: dilluns i dimecres de 18 a 20 h

DISSENY GRÀFIC:

dimarts i dijous de 18 a 20 h

INTERNET:

Grup B: dilluns i dimecres de 20 a 22 h

DIBUIX I PINTURA:

Grup A: dimecres de 16 a 18.30 h

Grup B: dimarts de 18.30 a 21 h

Grup C: dijous de 17 a 19.30 h

Grup D: dijous de 19.30 a 22 h

TALLERS DE PINTURA:

dilluns de 19 a 21 h

1r trimestre: aquarel·la

2n trimestre: acrílic

3r trimestre: pastel

Professorat

Sergi Bernal

- Introducció a la informàtica
- Informàtica fàcil
- Ofimàtica
- Internet
- Disseny gràfic

Manoli Gallardo

- GES
- Accés a CFGM
- Accés a CFGS
- Accés a la universitat

Paqui García

- Formació instrumental A
- Formació instrumental III
- GES
- Castellà elemental

Ana Navarrete (Secretaria)

- Iniciació al català oral
- GES
- Accés a CFGM
- Accés a CFGS
- Accés a la universitat

Marta Palomé

- Anglès 1r nivell
- Anglès 2n nivell
- Anglès 3r nivell

Marina Pardo

- Formació instrumental II
- GES
- Accés a CFGM
- Accés a CFGS

Jesús S. Kaso

- Dibuix i pintura
- Tallers de pintura
- Accés a CFGM

Anna Soler

- Formació instrumental B
- Iniciació al castellà oral
- Accés a la universitat

M. Antònia Vilarrodona (Direcció)

- Formació instrumental I
- GES
- Accés a CFGM

Matrícules per nivells i mòduls

Formació instrumental I	20	Introducció a la informàtica	48
Formació instrumental II	13	Informàtica fàcil	9
Formació instrumental III	10	Ofimàtica	41
Formació instrumental	22	Internet	11
Graduat en educació secundària	25	Disseny gràfic	6
Prova d'accés a cicles formatius de grau mitjà	12	Dibuix i pintura	61
Prova d'accés a cicles formatius de grau superior	31	Tallers de pintura	
Prova d'accés a la universitat per a majors de 25 anys	19	1r trimestre (aquarel·la)	14
Iniciació al català oral	16	2n trimestre (acrílic)	11
Iniciació al castellà oral	29	3r trimestre (pastel)	11
Castellà elemental	26	Curs específic empresa Lark	34
Anglès 1r nivell	21		
Anglès 2n nivell	20	TOTAL*	530
Anglès 3r nivell	20		

*El nombre de matrícules és superior al d'alumnes (473), ja que un mateix alumne pot estar matriculat a més d'un nivell/o mòdul. Recompte efectuat amb data 7 d'abril de 2005.

Dades dels alumnes

SEXE

Dones	276
Homes	197

EDAT

de 16 a 25 anys	94
de 26 a 35 anys	122
de 36 a 45 anys	95
de 46 a 55 anys	76
de 56 a 65 anys	64
més de 65 anys	22

NIVELL D'ESTUDIS

Analfabet	11
Sense estudis	26
Estudis primaris	72
Certificat	19
Graduat	88
ESO sense aprovar	28
ESO	23
FP I	29
FP II	33
BUP	16
Batxillerat LOGSE	17
COU	16
CF de grau mitjà	21
CF de grau superior	11
Universitaris	55
No consta	8

SITUACIÓ LABORAL

Treballa	275
Mestressa de casa	61
Estudiant	9
Aturat	79
Jubilat/pensionista	34
Altres	15

POBLACIÓ DE RESIDÈNCIA

Sant Celoni	342
Santa M. Palautordera	29
Breda	18
Riells i Viabrea	16
Vallgorguina	12
Hostalric	7
La Batllòria	7
Gualba	6

Llinars del Vallès	5
Sant Esteve Palautordera	4
Barcelona	3
Fogars de Monclús	3
Sabadell	3
Sant Antoni Vilamajor	3
Arbúcies	2
Campins	2
La Roca del Vallès	2
Malgrat de Mar	2
Blanes	1
Cardedeu	1
Granollers	1
La Costa del Montseny	1
Massanes	1
Montseny	1
Mosqueroles	1

PROCEDÈNCIA

Espanya	354
Marroc	55
Xina	13
Gàmbia	10
Ucraïna	6
Romania	5
Bulgària	4
Bèlgica	3
Brasil	3
Senegal	3
Equador	2
Alemanya	1
Algèria	1
Bielorússia	1
Colòmbia	1
Filipines	1
França	1
Islàndia	1
Japó	1
Líban	1
Pakistan	1
Portugal	1
República Dominicana	1
Rússia	1
Suïssa	1
Veneçuela	1

Crònica d'activitats

Convocatòria del quart concurs de postals nadalenques, novembre de 2004

En aquesta edició s'hi van presentar vint-i-una obres, que van estar exposades a l'escola del 13 al 17 de desembre, període durant el qual tots els alumnes del centre van poder votar una de les obres. La guanyadora va ser la presentada per la Inma Cardona, que s'utilitzarà per felicitar el Nadal de 2005.

Sortida al Teatre-Museu Dalí i a Peratallada, 11 de desembre de 2004

Aprofitant la celebració de l'Any Dalí, el centre va organitzar una visita al Museu, en el qual —amb el suport d'un guia— els assistents vam poder entendre millor l'obra d'aquest artista genial. La sortida es va completar a la tarda, amb una passejada pel conjunt històric i artístic de la vila de Peratallada.

Presentació de l'Agenda Llatinoamericana Mundial 2005, 17 de desembre de 2004

Per tercer any consecutiu, el centre va organitzar l'acte per presentar l'Agenda Llatinoamericana 2005, que va tenir lloc a la Biblioteca l'Escorxador. La presentació de l'Agenda va anar a càrrec de Pep Vila, pedagog i vicepresident de la Universitat de Girona, i de Pep Gratacós, educador de secundària. Alguns alumnes del curs d'Accés a la universitat van col·laborar amb la presentació del «Calendari Solidari».

L'Agenda, que enguany porta el lema «Despullant el nou imperi» és una eina pedagògica i solidària que conté una sèrie d'articles i de reflexions sobre la gravetat de les injustícies que pateix el món.

Festa de Nadal, 22 de desembre de 2004

El primer trimestre va finalitzar amb el tradicional concurs de pastissos i postres nadalencs, que enguany arribava a la catorzena edició. Entre els quinze pastissos presents, que van ser degustats per tots els participants a la festa, el jurat va atorgar el premi al gust a la Carmen Navarro, i el premi a l'originalitat a la Pilar Sevilla. En el transcurs de la festa també es va lliurar el premi a la guanyadora del quart concurs de postals nadalenques.

Convocatòria del tretzè concurs per a la portada de la revista Suar Tinta, gener de 2005

En aquest concurs hi poden participar tots els alumnes del centre. Enguany ha comptat amb la participació de dues persones, que han presentat un total de cinc obres. La portada guanyadora l'elegeix un jurat format per representants dels alumnes, dels mestres, de l'Àrea de Comunitat i pel dissenyador de la revista. La seva elecció es dona a conèixer en l'acte de presentació de la revista. Les obres participants estan exposades a l'escola del 26 d'abril al 6 de maig.

Participació en els actes de suport als afectats pel tsunami, 5 de març de 2005

El Centre de Formació d'Adults va participar amb una parada al mercat solidari, que va tenir lloc el dissabte 5 de març a la plaça de la Vila. En aquesta parada es van vendre objectes elaborats o cedits pels alumnes del Centre i punts de llibre que contenien el logotip del cap de setmana solidari, que tenia per lema «Tsunami Sant Celoni i la Batllòria respon». S'han recaptat amb aquesta activitat un total de 681,76 €, pels quals donem les gràcies a tots els col·laboradors.

Sortida al teatre, 11 de març de 2005

Com a activitat del segon trimestre, es va organitzar una sortida a Barcelona per veure l'obra *El mètode Grönholm*, de Jordi Galceran, al teatre Poliorama. Hi van assistir quaranta-cinc persones, que van gaudir d'un bon espectacle.

Ajuntament de Sant Celoni

Amb la col·laboració de:

CRAY VALLEY

CURTINA

Caixa de Manlleu

CAIXA LAIETANA

CAIXA CATALUNYA

